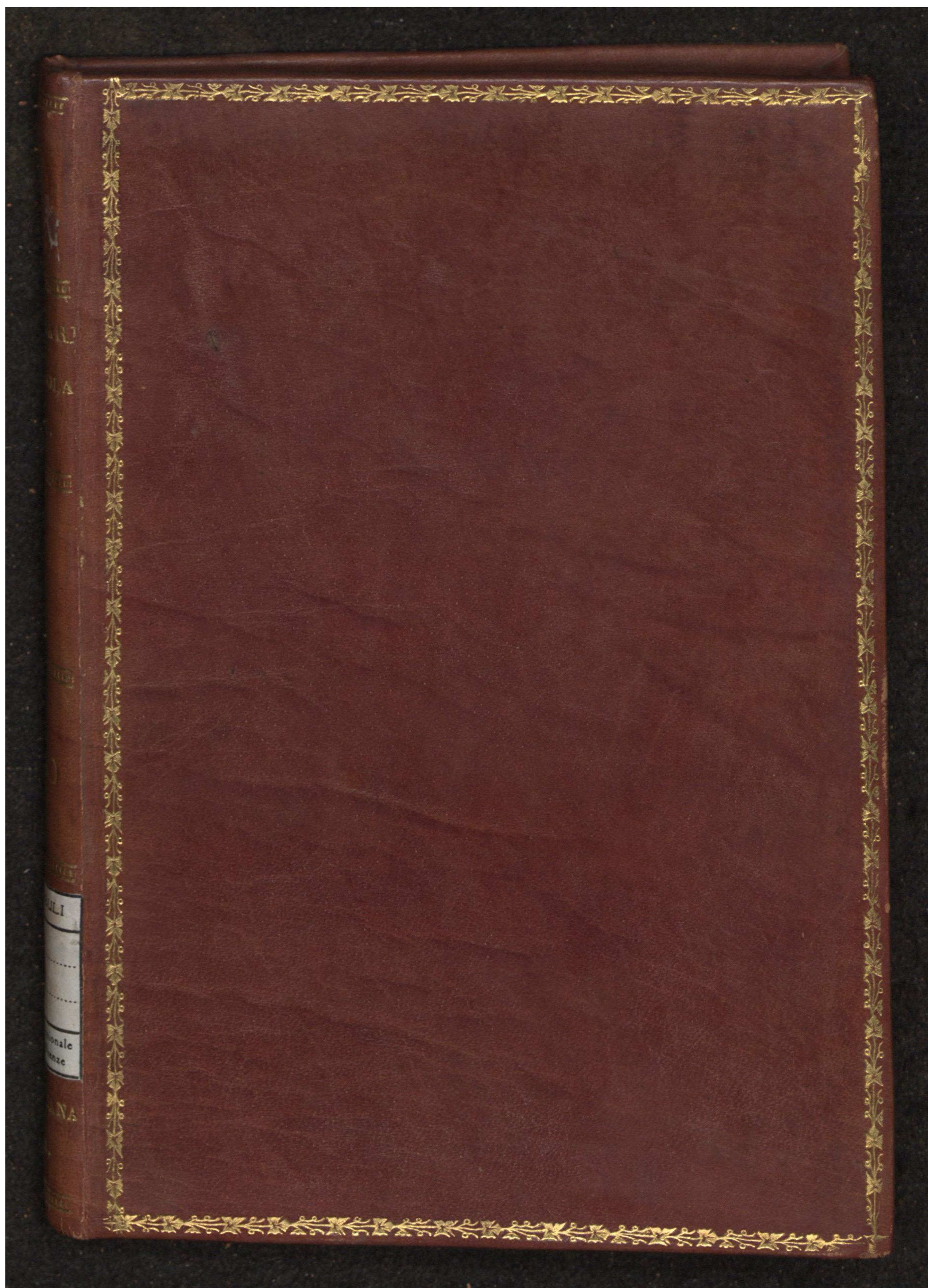
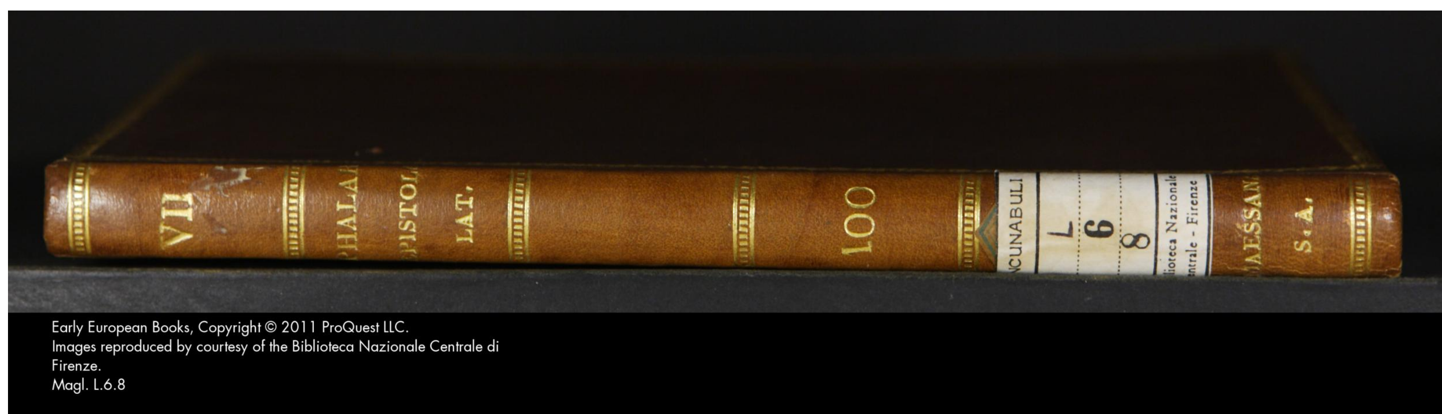
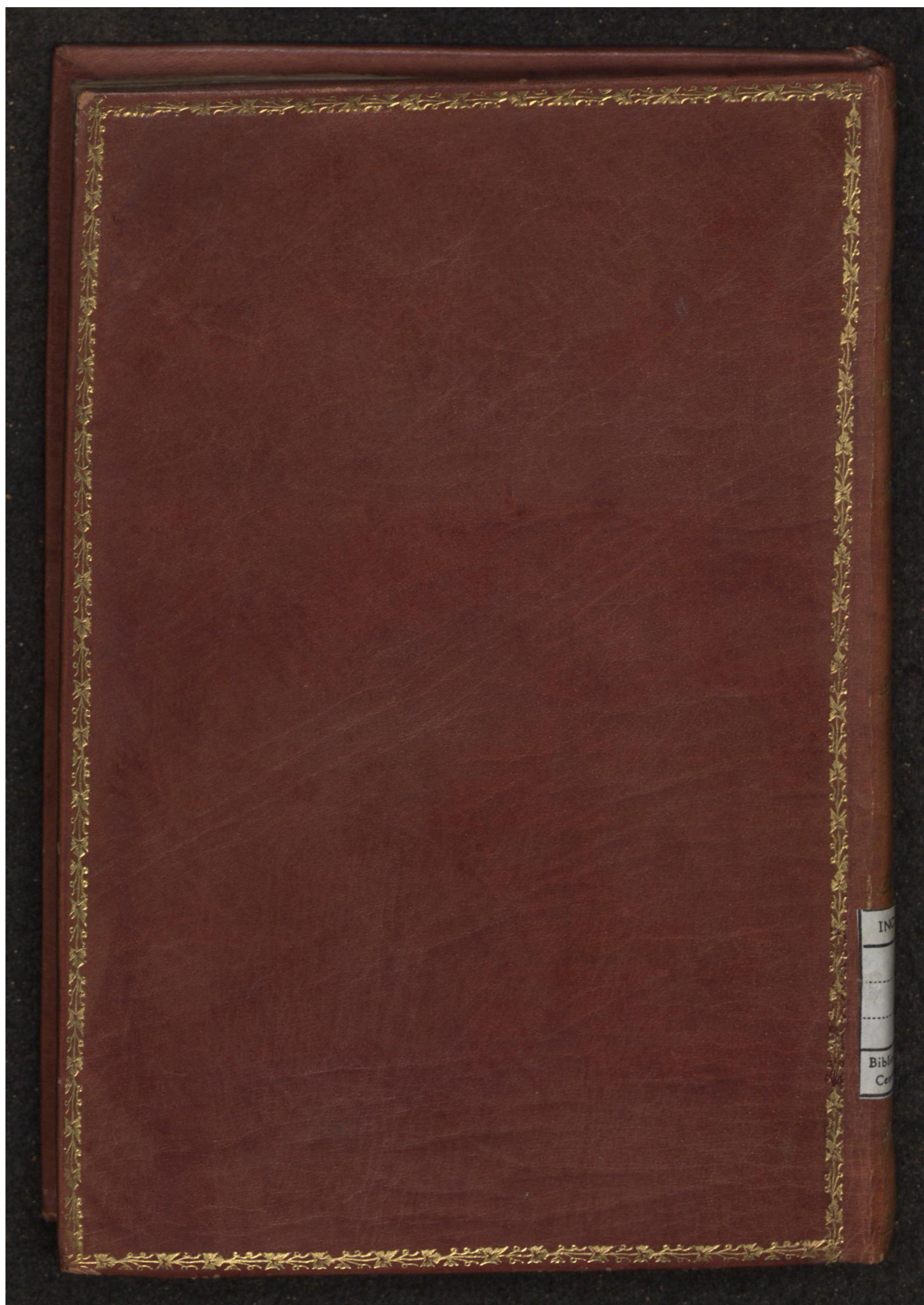

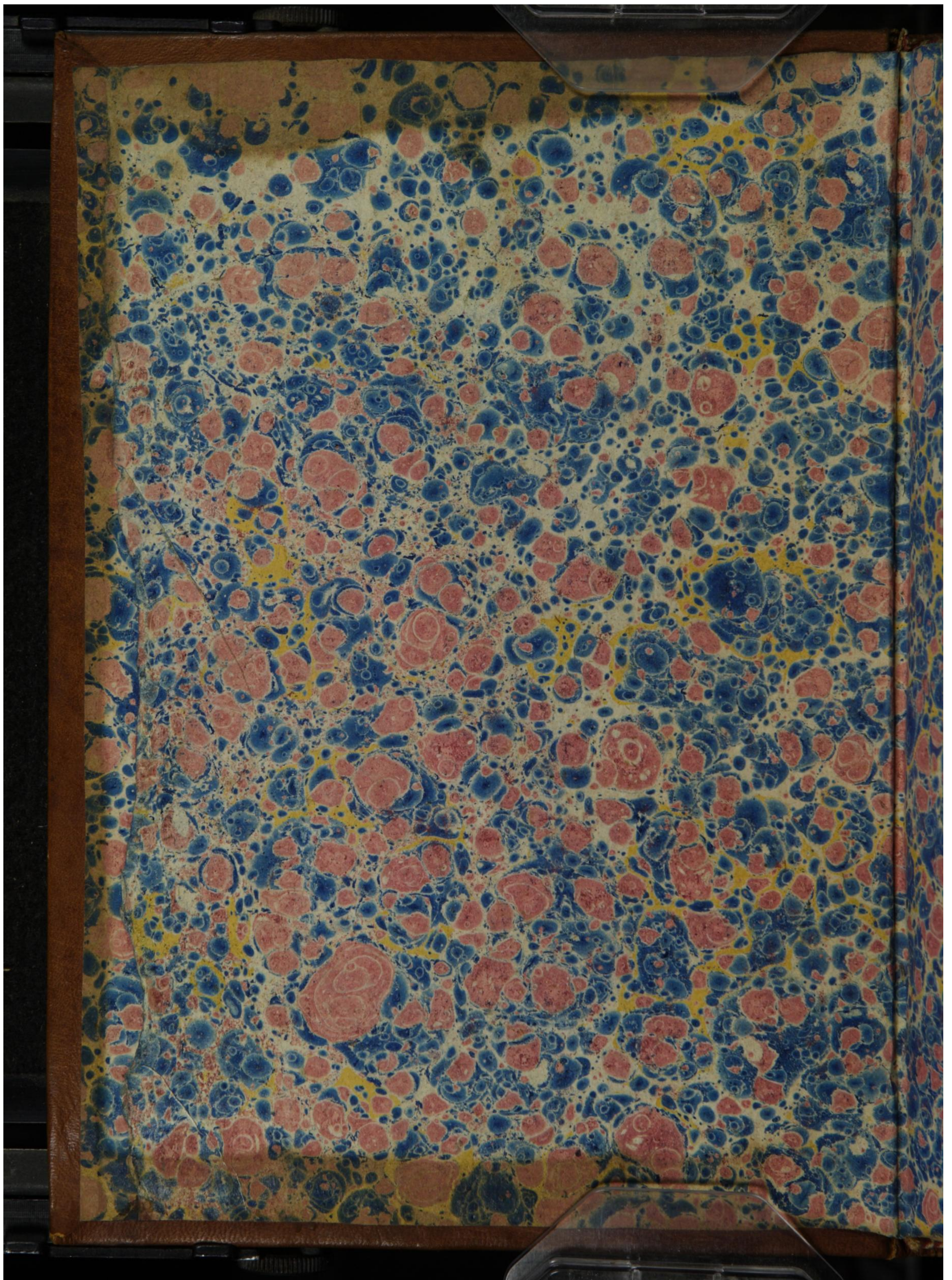

VII
LAT.
100
L
6
8
S.A.

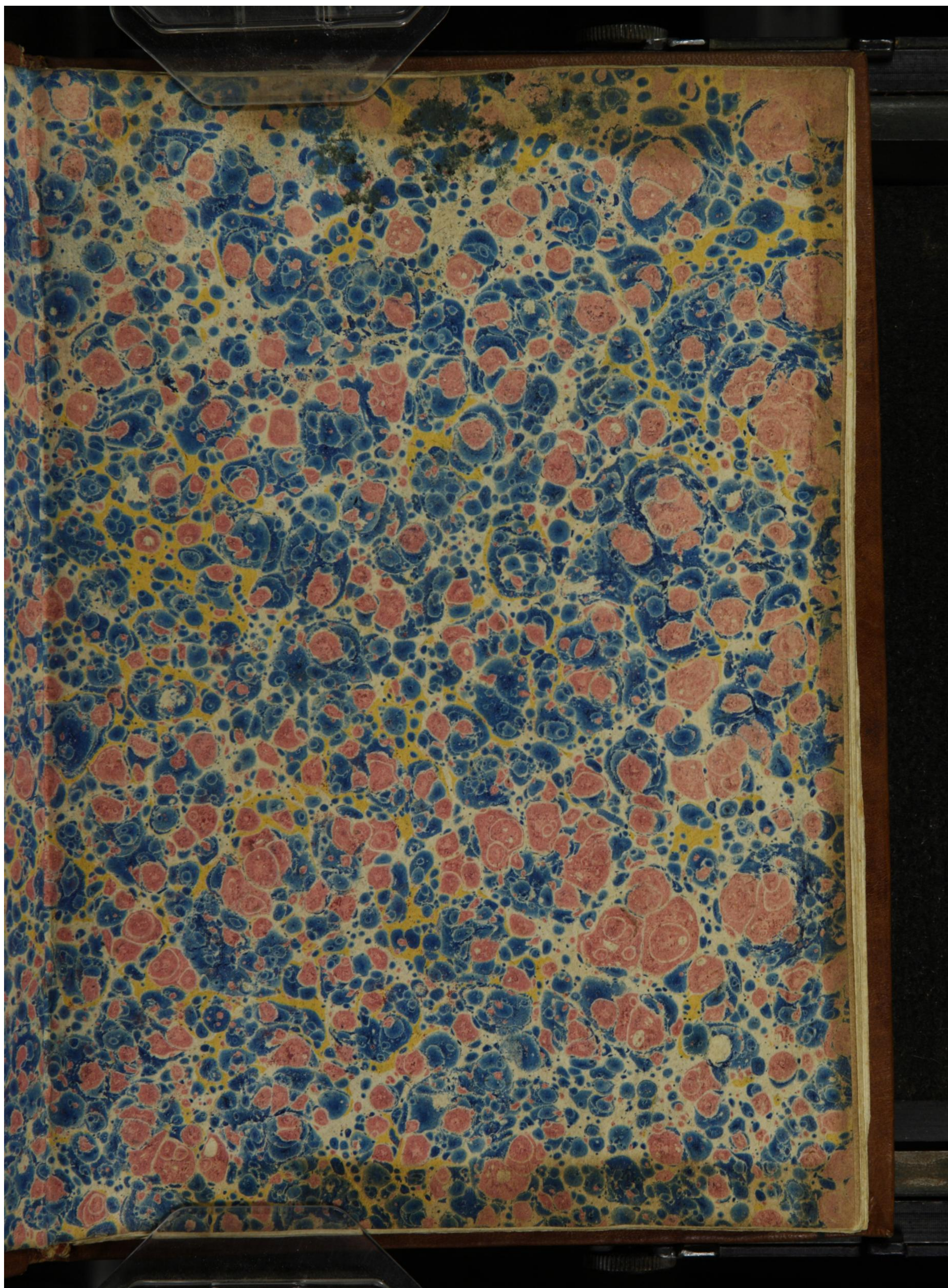

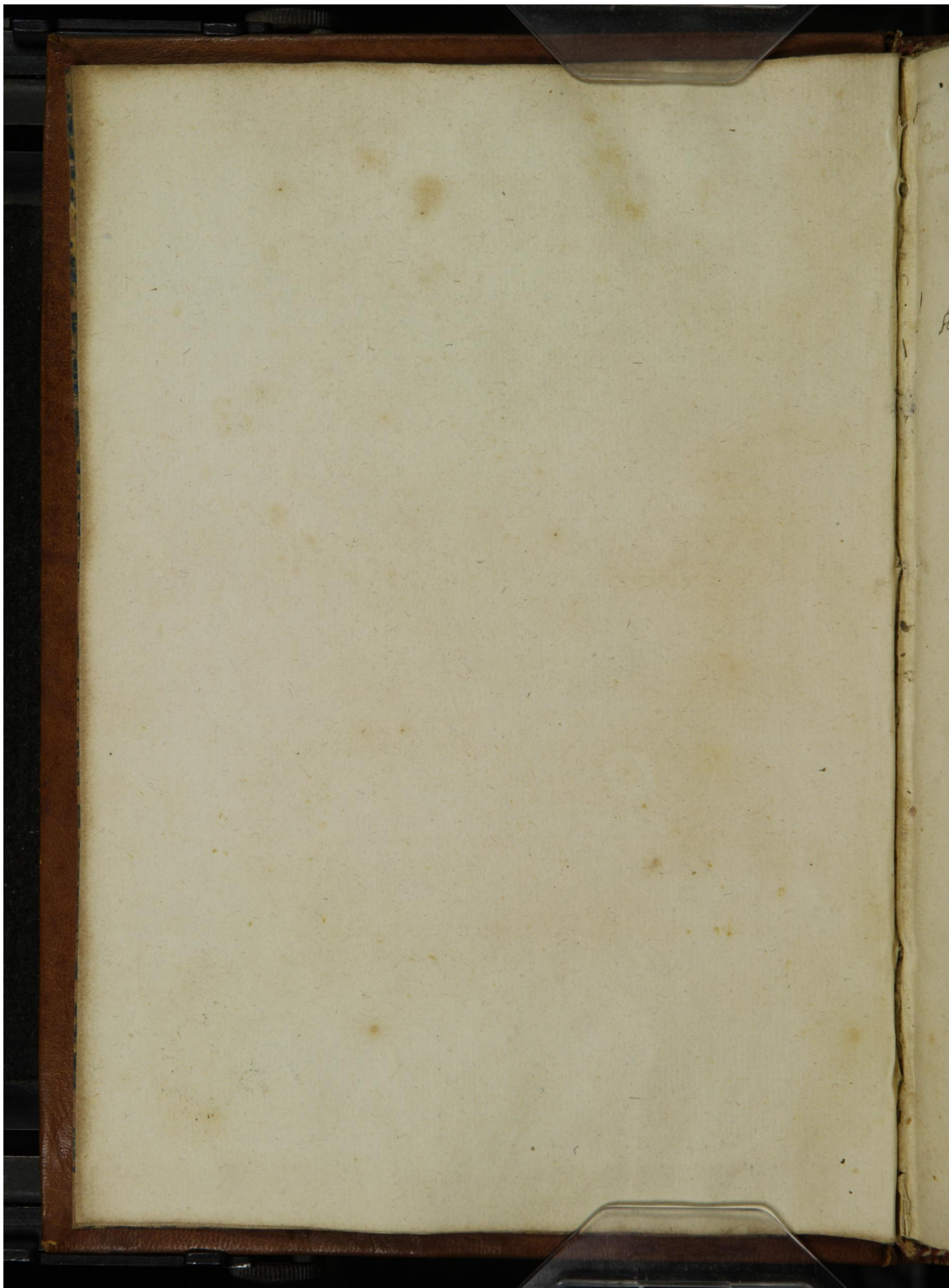

¶ Francisci Aretini eloquentissimi viri in Phalaridis tyrãni agrigentini ep̃las E greco in latinũ traductas: ad illustrissimũ principem nouellum Malatestam in prohemium Incipit.

Vellem Malatesta nouelle princeps illustris: tantã mihi dicendi facultatẽ dari vt vel prestãcie: vel phalaridis nr̃i ep̃lis quas nup̱ e greco in latinũ traductas: & nomini tuo ut policitus sum: dicatas mitto: mea responderet oratio. Vtrũ enĩ assequeretur: non mõ nõ multitudinis: sed ne doctaꝝ quidem auriũ iudicium formidaret. Nã ut laudes tuas in aliud tẽpus remittam: neqꝫ enĩ eiusmodi sunt: que possunt breuĩ prohemio cõplecti: qui ornatus: q̃ tanta esset dicendi copia: que nõ tuo & maioꝝ tuoꝝ splendore superaret? Tacebo igit̃ in p̃ntia antiquissimã malatestarũ familiã: que nõ flaminie mõ in qua felicissimo principatu diu floruit: sed italie decus atqꝫ ornamentũ clarissimũ semp̱ extitit. Tacebo maiores tuos qui & si prestantissimi fuerint: tamen si hanc prouinciã assumerem: tantus mihi recentiũ laudũ campus pateret: ut nõ opus esset antiquiora cõsectari. Tacebo Pandulfum patrem: Karolum & Malatestam patruos: quibus neqꝫ bellice rei gloria: neqꝫ lr̃aꝝ quãtum in principibus requirendũ ẽ: studiis: nõ liberalitate, nõ ceteris v̄tutibus sua tp̱a prestãtiorẽ habuerũt. Qui adeo inter se de v̄tute cõtendisse videntur: vt quẽ preferas: difficile sit ferre sentẽciã

Adeoq omnium iudicio laudãtur:ut si quid egre-
gium:si quid magnificum: si quid principe dignũ
maiores natu meminisse volunt : ex illorũ fortiter
gestis:acute dictis prudenter excogitatis:exemplũ
adducant. Accedis tu tantis pgenitoribus digna
soboles : nulla ex parte eorum laudibus inferior.
Cuius ego quom animi magnitudinem pietatem:
liberalitatem : mores integerrimos que alias vt
dixi latius prosequar intelligerem:omnium max-
ime delegi:cuius nomini Phalaris noster inscribe-
retur:de quo ut ingenue quod sentio profitear:ma
xime maiorum nrõꝝ:uel negligentiam: vel ingra
titudinem admiror:qui de tanto ac tã preclari in-
genii viro:uel nullam penitus:vel crudelitatis tã-
tum fecerint mentionem:eoq rem adduxerint : ut
eius dumtaxat seuicia nota sit omnibus. Animi au
tem magnitudo:liberalitas:doctrina:ingenii acu-
men penitus sileatur. Sed profecto maligni iudicis
est:vno uel altero vicio acerrime examinato: vir-
tutum merita subticere. Neq arbitror adeo phala
rim in eos a quibus insidiis petebatur:q̃ doctos vi
ros in phalarim fuisse crudeles . Qui vero & vnde
fuerit:nemo latinoꝝ ꝙ sciam meminit. Cicero &
valerius maxĩ⁹ crudelitatẽ ei⁹ & cedẽ breui attige
rũt.Eusebius cesariẽsis tpa quib⁹ tyrãnidem apud
agrigentũ exercuit:& ea quidẽ dubia ãnotat. Eius
autẽ epl'e longe mag & cõditionis ei⁹ & morũ pre
se ferũt testimoniũ.Sed nũqd ei credẽdũ? Ego qdẽ
ĩter oĩa scribẽdi genera nullũ veri⁹ q̃ epl'as existio

Historia omniũ iudicio vera cõprobat. Verũ si rec te cõsiderabit scriptorũ affect9: amor: odiũ: metus: & id genus alia: qn multa addãt: mlta subtrahant nemo asserere dubitabit. Accedit rerũ consiliorũq; ignoratio: neq; enĩ oĩbus interfuerũt: & res alienas plerũq; scriptitãt: de qbus difficile ẽ pter euẽt9 iu/ dicare | & eos alii aliter sepenumero: ut fere vsu eue nit referũt. Epľas vo & si in his simulari multa pos sunt et dissimulari: veriores tñ esse qs dubitet. Ple/ rũq;.n.res nrãs scribimus: petimus: negam9: argui mus: res nr̃a agit̃ ex quo maxime affect9 et cuiusq; mores ostendunt̃. Quare si in hoc q; scribendi genere tũ metus: tũ cõsiliande amicitie gr̃a: tũ ut viri bo ni esse videant̃: nõnulli simulãt aliqñ: nõ eiusmodi Phalarim cõtenderĩ. Et recte qdẽ. plege queso has epľas diligenter. Et si illi9 considerabis ingeniũ in/ uenies in phalaride nullũ simulationis argumentũ. Inuenies maximi animi virũ: qui neĩnẽ formidet: neminẽ ad grãm alloquat̃. Inuenies aperte frontis hoĩem: qui quod animo: id etiã ore hr̃e videatur. Qui nullã boni viri opinionem aucupetur. quippe qui et gloriã & omniũ adulationẽ recusat atq; con temnat. Vis in deos: in patriã pietatis exemplum. Habes phãlarĩ qui et de his pie loquitur & exul ad restituendã patriã atq; ornãdã pecunias elargitur. Vis studiorũ musarũq; amatorẽ. Phalarim ĩtuere: qui stesicorũ poetã inimicissimũ captũ a se: musarũ reuerentia seruauerit. Vis liberalitatẽ? qua phalari di prepones? Neq;.n.qď nõ accipiat: sed q; a se mu

nera nō accipiantur: sepe conqueritur. Quis bn̄ de se meritis gratior phalaride: qui maīfesto cōiurationis crimine contra se deprehensuз: medici sui precibus cōdonauit? Quid | qđ pluribus sponte sua pepercit? Hec et huiusmodi plura q̄ dignissima princype in his ep̄ſis facile qs poterit intueri? Et quod firmissimū est v̄itatis argumētū: semꝑ sibi cōstat. Neqꝫ.n. ulla fieri rōe pōt: vt simulādo quispiā semper eundeз tenorē seruet: ne affectu & cōscia: uł īuitus ad animi morbos ostendendos nōnūq̄ trahat. Ceteꝝ in his ep̄ſis nihil grauius: acutius pressius: & grecoꝝ et latinoꝝ pace dixerī: in hoc scribendi genere inuenies. Cuius dicendi caracterem utinam mea assequi potuisset orō: sententias tn̄ spero me assecutū: quas & prudentia et sapientia plenas: & ad beneuiuendū principib9 maxime accōmodatas qs negauerit? Harū igitur cū in manus mihi venisset elegantiam admiratus dolui eas duo milia fere annorū nrōs hoīs latuisse. Quare nō arrogātia (neqꝫ eniз vires meas ignoro) sed cū q ingenio & doctrina valerent: has nescio qua rōe adducti in latinuз vertere neglexerit. Ego et si supra vires onus me subituꝝ intelligerem: subii tamē: satius ratus īcultiores haberi q̄ nullas. Crudelitatſ aūt q̄ omnes euз accusant: non tantū mihi ipse arrogo: ut melius q̄ ipse se excusare existimem. Ipe cām suam agit: q̄ q̄ sit ꝓbabilis tua poterit prestantia iudicare. Id tn̄ dicā: qđ ad eius defensionē | nō parū facere arbitror Ex primis sicilie tyrannis fuisse phalarim superbi

tarquini temporibus. Nā & pithagorā ad quē pha
laris scribit: eo regnante floruisse: & Liuius et Au
lusgellius & Eusebius asserunt. Eo tempe siculi ty
rannidis expertes & peregrino et exuli: cretensem
enī et a patria astiphalide exulem seipse testat̄: et
ei quem pauloante ne parem quidez habuissent: pa
rere indignabantur. Hinc populoꝝ odiū: hinc con
iurationes: hinc phalaridis metus: & que de eo ferū
tur crudelitates emanarūt. Q licet benignitas tua
et morū tuoꝝ prestantia talem cum subditis semp
se gesserit vt nihil q̄ te carius: nihil tibi mag q̄ uitā
q̄ felicitatem precentur.: uel aliorum principū ex-
emplo: quid metus possit non ignoras. Vnum pre
terea in his epistolis me non parum perturbauit:
quod nonnulle ita mendose sunt: ut nulla possit ra
tione earū sententia coniectari. Nec mirum cuz eti
am familiares Ciceronis epistole quas frequenter ī
manibus habemus librarioꝝ incuria q̄ mendosissi
me inueniantur. Ego eos locos annotaui: conat⁹ tñ
in quibusdā non absurdam pro loco ferre sentenciā
Q si quando mihi emendatius exemplar dabitur
particulis illis correctis: ad prestantiam tuam mit
tam. Sed iam phalarim ipsum audiamus.

Has Epistolas no ... authores esse scribit Angelus lib. i Epistolas ad Petrum Medici

Phalaris Alciboo.

POlicletus Messenius quem proditionis apud
ciues tuos insimulas: morbo me incurabili li
berauit. nec ignoro me dolorē tibi & lacrimas nūci
are. Te aūt neq ipe medice artꝭ īuentor esculapius

Aptw ... Alnbou bolle

cum omnib9 diis sanare unq̄ potuisset. Aduersā. n.
corporis valitudinē|ars sanat. Animi autē morbō
sola mors medet: quā tu ꝑ multꝭ & magnis sceleri
bus: nō quidez coactis: quoꝝ me arguis: sed volun
tariis|grauissimam expectato.

Policleto medico.

Nescio quid de te poti9 admirer policlete: me
dicine facultatē: an moꝝ fidez: facultas enim
aduersam tyranni valitudinez: mores enī tante ce
dis premia vicerunt. Per hec ambo|iusticia tua dis
currens: duobus me periculis periclitantem. vi sci
licet incurabilis morbi: & hostiū premiis liberauit
Soli nāq; tibi licuit: si morbo perissem: tirānū vide
ri interemisse. Sin minus|cum quicquid mihi dede
ris: id prompto animo ad salutem acceperim me
interuenire: quod tibi plurimuz ad eiusmodi p̄mia
consequenda profuisset. Verū enimuero noluisti p̄
cium iniustum|iuste laudi preferre. Siquidem for
tasse occasio illa temporis ad me interimendū pro
pter morbuz|iuste cedis cām non habuit. Ego igi
tur quod ita mecum egeris: cum in tua essem pote
state dignaz tanta virtute laudem referre nequeo.
Hoc vnum scio eā te assecutum doctrinā: que deo
digna sit: qui medicine artem inuenit. Verūtamen
cum medicine et fidei laudibus: misi ad te animi
mei erga te monumenta|puri auri phialas q̄tuor:
crateres argenteos nō nostri temporis artificii du
os: poculoꝝ thericlioꝝ paria decē: puellas īpollu
tas viginti. quīq̄ginta milia athicoꝝ. Scripsi prete

rea & Teucro: ut in rez mearz dispensatione id tibi salarium daret: quod nauiũ gubernatores & corporis custodes & reliqui centuriones accipiũt: par uam ꝑfecto pro tanto beneficio uicẽ. Sed addatur minori mee gratitudini: me confiteri non habere quo pacto ꝓ meritis tibi debita possim ꝑsoluere.

Policleto Medico.

Liberaui tui gracia Calleschrum qui mihi taz manifeste insidias fecerat: ut non soluz eas cõfiteretur: sed cõiuratos etiã indicaret. Adderetqꝫ q̃ loco: & quando: & qua ratione me aggressuri essẽt. Atqui ĩmemoris viri esse videbantur: homĩs salutem ei denegare: qui salutem aliis elargiatur. Simꝉ etiam reputabam meũ esse: talez graciã referre me dico: qui me liberauerit. Tũ autem longe decenti⁹ accipe qui medicine princeps es: & omnes sanas indigentes: cognoscat autẽ suã temeritatẽ calleschrus ꝙ vite a te graciã accipit: quã alii iniuste abstulit. Abstulit. n. q̃tuz in eo fuit: q̃uis fortũa nõ ꝓmiserit

Messeniis.

Audio vos policletuz medicũ vr̃m tanq̃ agrigentinorum ꝓditorez accusare: ꝙ cũ me grauissimo morbo laborantem interimere potuisset: eo me liberauit: & iusticie eius laudem: in ĩiusticie accusationẽ vertitꝭ: neqꝫ vos huiuscemodi confiteri pudet. Ego autez admodũ eius artem: sed longe magis eius mores admiror: ꝙ cũ me tanq̃ morientẽ sue fidei creditũ hr̃et: nõ ut tyrannũ interemit: sed ut egrotũ oĩ conamine ĩ ꝑstinã restituit valitu

dinem. Atq̃ vr̃is calumniis ne minimo q̃dē detri
mento affectus ē. Mea vero in se liberalitate inter
siculoꝝ ditissimos in primis pōt ānumerari. Non
igitur ignoro: quin ob meā in policletū liberalita-
tem omnes agrigētinoꝝ ꝓditores potiꝰ q̃ phalari
dis ꝑcussores dici exoptetis. ¶ Messeniis.

NOn ignorabam quin de tripodibꝰ delphicis
& aureis coronis et aliis multis preciosisq; mu
neribꝰ q̃ diis vestris recupate bone valitudinis gr̃a
misimus alterū faceretis. ut scilicȝ aut ipsis diis pie
offerretis: aut his neglectis inter vos ea partiremini
qđ ipsi fecistis. simulata nanq; mihi iniuria: ac si ve
stra qui ea misimus gracia prophana fuerint: in de
os sacrilegium cōmisistis. quid. n. refert munera iaȝ
dicata: an tantū destinata diis auferre? vtraq; eniȝ
illoꝝ non mittentium sunt. Nos igitur grāȝ in de
os: vos impietatem ostendistis. Siquidem et dātem
me & vos rapientes nouerūt Satis autem habeo: ut
deoꝝ qui a vobis spoliati sunt irā experti vosipos
scelestos intelligatis. Nā cum ex aliis tum ex eo ꝙ
missa a nobis munera esse vobis lucro putastis: ni-
hil eorū sceleratū esse confitemini: nisi forsitan ipsi
thesauri duplicem sortem habeant: si inter vos di-
stribuant: bonā: malā: si dis dicentur. Preterea pa-
lā uosipsos īpietatis arguitis. Princeps. n. decernende
hostilis pecunie cām ad populū referunt: vos aūt
ppl̃s ad principes. Et qđ omīuȝ g̃uissimū est: deos
tanq̃ malos hoies: si munera a tyrāno accipiāt: ꝓdi
tionis insimulatis. Veꝝ tres q̃ sn̄ia vr̃a: bn̄ rempub.

gerunt: qui ue nō semel messanā: queādmodū agri gentū· si quas petierant pecunias dedissem: mee di tioni subdidissent: impune dimittit. Cui9 rei causa est ꝙ eadē estis q̄ illi sententia: neq̧ libere in huius modi auctores animaduertere potestis: cū oĩes ca piendis munerib9 sitis obnoxii· Sed ne videar mūe rum gr̄a hec dicere: ne minimū q̄de3 hanc āpli9 cu ram suscipiā· Meritas ṽo temeritat. vr̄e penas da bit. q̄s violastis: & de me et de his que ī pune in eos ausi estis· valete· Valete autē cū duplicē habeat sig nificationē: nolim uos ignorare: in deteriorem par tem esse accipiendū·

Megarensibus·

NOn queror de ingratitudine vestra: ꝙ cum de vobis sepenumero benemeritus sim: in fi nium controuersia: que mihi cu3 finitimis erat: fal sum contra me perhibuistis testimonium· Meam autem accuso stulticiā: ꝙ a vobis frequenter lacessi tus: adhuc non sim factus sapientior· Nam cū nul lo vnq̄ tempore nostrorū erga vos beneficiorū me mores fueritis: nos tamen ac si ea nunq̄ obliuioni mandassetis: nostram erga vos beniuolentiam libe ralitatemq̧ semper ostendimus·

Thirceno·

SI eos qui necessario ī iuste aliquid admiserūt in poste2ꝝ meritas expectare penas oportet: queādmodū in egestensiū consilio es cōcionatus: cū opa mea ad diuinā prouidentiā retulisti: que nam spes de teipso habenda est? cū nō ex necessitate: sed sponte tua & consulto ī iniqua oĩa ꝓlabaris·

¶ Leusippo.

F Ilio tuo ppt iuuentā: tibi ppt seniū parcim9 q̄uis nullā veniam mereamini. Verū nisi a te meritate desistatis: neq; illum iuuenta neq; te seniū eripiet. imo eo vos grauiori supplicio afficiemus: quo maiore venia dignos duximus.

¶ Cleostrato.

A Dmodum mihi risu dignum et admiratione videtur: ut quispiā admonitionibus tuis melior fieri possit: & continentior. Quippe qui alios castigari vult: omni eum crimīe liberum esse oportet. Tu vero & his que in alios reprehendis criminibus: et innumeris aliis obnoxiis: tanq̄ omnino irreprehensibilis: aliorū errores corripis.

¶ Menacli.

E T equos tibi paratos ad pugnam misimus: et teucro; ut pecuniam daret mandauimus. Si qua alia re tibi opus est: ne pigeat ad me scribere Nihil enim tam magnum a nobis petieris: quin id tibi libenti animo largiamur.

¶ Aglao.

T Hesauros nostros quoscunq; nobis deus largitus est: ad fortune mutationes condidim9: nō in sinu terre queadmodu3 admones: sed in amicos qui a nobis dona accipe non dedignantur. Tu vero neq; in hoc benignū te nobis exhibes: ut q̄tu3 in uobis est: si principatu deiciamur: vllam spem habere possimus. Atqui si non prius: nūc salte3 tanq̄ depositum accipias mihi seruandū: & in hoc amici munere fungare. Nullā: n. terre pte3 fidā nobis

amicis optimis: tanq̃ pulueri diffidamus. qui si fortunati fueritis: q̃uis me aduersa fortuna prostrauerit letus tamen nihilominus felicez me existimabo.

¶ Eumelo.

QVom neq̧ uideatur: neq̧ sit iustum: eum qui prior iniuriã intulerit ulcisci: quom p̃mum nos leseris: a nobis postmoduz idem expecta.

¶ Heroclito.

ALius iniuria affectus nullã inferenti minetur vltionem: ut q̃ minimũ apud illuz suspectus habeat. Ego autẽ degeneris uiri officiuz existimo: nesciũ atq̧ incautũ aggredi. Quare quom me leseris vltionẽ caueas admoneo: vt ante expectatõis metu: tandẽ ip̃o supplicio torqueat͛.

¶ Aripheto.

OPera tua: & his que misimus: & longe maioribus premiis digna sunt. Mea autem pscrutari noli. Nihil enim in his potius q̃ silentium ducimus.

¶ Amphinomo.

CVm in viros bonos aliqd cõfero: nõ dare mihi: sed accipe ab his poti⁹ bñficiũ videor. Quare te rogo ne tanq̃ dantẽ me: s₃ debentẽ tibi grã₃: eo qđ que misim⁹ accepisti existies

¶ Erithie vxori.

ET mea causa plurimũ tibi debere grã₃ ĩtelligo: & cõis filii quẽ tibi reliqui erithia. Mea qđ cum patria exularẽ: vidua pmanere: q̃ cuipiam nubere maluisti: cũ te plurimi uxorẽ expeterẽt. Filii: qm̃ tu in eo & mr̃is munere: & pr̃is functa es.

Neq̃ virũ alium ꝑ phalaride: neq̃ filiũ alium pro Paurola tibi delegisti: sed pro secundo viro priore contenta es. Pro alio autez filio quez ex priore con ceperas: educare satis duxisti. Perge igitur & viri & filii gracia in eã quam spõte tua cepisti educati onem: vsq̃ dum ꝑ etate doctus: neq̃ pr̃is amplius neq̃ matris indigeat. Hoc ego abste tãto studio cõ tendo: nõ quod matri & huiusmodi maxime ĩ filii beniuolentia diffidã: sed ut pater vnico filio metu ens. Poteris autem ex animi tui affectibus: patruuz in filios metu intellecto: mihi ꝙ sic ad te scribam ignoscere.

Paurole filio.

MAxime vtrũq̃ parentez fili mi amare te de cet & plurimifacere. Filio nãq̃ et pium est & honestum: ut genitorum: & qui in eum tot bene ficia contulerint recordetur. Quod si in altero ab officio desistendũ sit: patrem potius q̃ mr̃em negli gas oportet. Non enim parua tibi sint & patris & matris in educatione filiozꝝ officia. Sed hec quidez cum eos tulerit: peperit: educauerit. ĩnumeros q̃ꝫ a lios pro his subit labores. Ille autez cũ a mr̃e educa tus sit filius & adultus: nõ min⁹ eius se fructum ꝑ mereri arbitratur: cuz nihil in eius educatione mo lestum tulerit. Peculiare autez quoddam et magis proprium q̃ cetere mr̃es tua in te habet: ꝓpter me um exilium. Vt enim te educaret: plurimũ laboris perpessa est: amborum curas sola sustinuit. Tu igi tur que vtriq̃ parenti officia debes: vni matri que om̃s ꝑ te labores subiit redde. paternis nãq̃ officiis

materno amore satiffacies. Nihil ego amplius abs te efflagito: si in eam: quã debes pietatẽ ostenderis Immo & accepisse abs te maiorem ĩ modũ bñficiũ profitebor. Decens enĩ est: si matri grãm ꝑ multis in te officiis retuleris: maximũ a patre bñficiorum tuoꝝ initium existimari.

Paurole filio.

QVe a patre in filium debẽtur officia tibi prestitimus Paurola. Que vero tu patri debes si quõ possis: reddere negligis: vehementer erras. Audio enim te bonas artes: quo sepenumero te accusaui contemnere. Nullum autem aliud abs te peto beneficium: si hoc spreueris Atq̧ scias velim eruditionis utilitatem: si mihi obtempaueris: non eum qui grãm acceperit: sed qui dederit longe maiorem cõsecuturum.

Erithie vxori.

SI nostre tyrannidis metu Paurolam agrigẽtum mittere non audes: tibi & tanq̃ mulieri & tanq̃ matri vnico filio timenti ignoscimus. Sin tanq̃ sola non mecũ euꝫ genueris: soli tibi habendũ censes: iniq̧ cãm parẽtũ diiudicas. Rigidissimo. n. iure prĩs fili⁹ ẽ nõ mr̃is. humani v̊o utriusq̧ par. Si auteꝫ ꝙ aliqñ prĩ filiũ cesseris: idcirco in eo ius tuũ minui arbitraris: quid de eo censendum est: qui ne ꝑticeps quidẽ vnq̃ fuerit. Equioreꝫ igit̃ te prestiteris: si eum ad me miseris: non serius: sed q̃ primuꝫ: cum his muneribus ad te rediturum; que Phalaridis & Erithiae filium deceant. Vt si non mecum sine me saltem opulenter & laute viuere possitis.

Quis enim familiarium gracia: vxore & filio neg lectis locupletari cuperet? Ego sane vestri studiosus: ut virum & patrem decet: statui rerū mearū non modicam partem in uobis dilectissimis collocare: & q̄ celerrime quidem: tum alioruꝫ: tū aduentantis senectutis gracia: maxime aūt propter morbum qui nuper mihi grauissimus contigit: quippe qui me admonet vt ultimū vite terminum homini: presentem diem semper existimem. Aduentum autem ex creta agrigentum: & rursum ad me reditum: patris beniuolentia tutiorem: quam maternus metus prestabit.

Paurolae filio.

Coronam abste sexcentorum aureorū pondo: & bone fortune: et eius qui misit gracia accepimus. Qua nos ea tantuꝫ die qua patriis diis pro victoria aduersus leontinos vota soluimus coronati: dono matri tue erithie misimus. Neminem enim tam precioso munere q̄ matrem digniorem inuenimus. Vtinam tu & decentior nobis et gloriosior corona fias: cum parentum votis: vt te decet satisfeceris.

Paurole filio.

Quom in himeram necessario venissem stesicori filias: cum poemata canerent: audiui. Partim que sthesicorus: partim que ipse virgines ediderant. Harum vero carmina: sthesicori carminibus inferiora. Alioꝝ autē si quis ea cō pararet: longe erant elegantiora. Quāobrem & eū

qui docuerat:& eas que preter naturam in tantam venerant eruditionem:felicissimas duximus. Age igitur paurola:maxime.n. hac quoq; causa deside/ro:vt doctrine inuigiles: qua tandē sententia cor/pus armis:venationibus aliisq; exerces laboribus. Animum autē grecis litteris disciplinisq; incultū relinquis:& quem primū et solum in his exerceri oportuerat. Corporis.n.cura est habenda bone va litudinis uel corroborandorū membrorū gracia:ni si quis in sacris agonibus exerceri velit. Animi ve ro mores eū oēs intelligere oportet: qui in rep. cū dignitate victurus sit: nisi fortasse quod pleriq; ac cusant:ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si ti bi iure ipso conueniat:idcirco vires corporis exer/ces tanq̄ tibi ad huiusmodi principatū assequendū necessarias. Verū si recte sapies: ab eo quē principa tus penitet sententiam accipies:qui non sponte sed coactus:hanc sibi vitam delegit. Qui tyrannidem expertus tyranno subiectus: quā tyrannus esse mal let. Ille:n.vnū dumtaxat tyrannum formidat:ali is incōmodis liber. Tirannus autem et qui extrinse cus insidias moliuntur: & qui se custodiunt timet. Necesse nanq; est ut in fortitudine & miseria ipsos primū vereatur custodes. Quare sapientius accep ta consulentis patris beniuolentia:equalē te omni/bus exhibeas:perpetuos vero metus et periculorū sine ulla quiete arbitrium & hostibus et hostium fi liis relinquas Quod si rerum inexperientia & iuuentu te pulcrum quoddam et iucūdum tirannidem: & nō

potius supremas calamitates existens: maiorē ī mo
dum aberras: et pfecto ob eius ignorationē. Ve-
runtamen deū precare ut nunq̄ in tyrānice fortu-
ne expientiā venias

Camarinensibus.

ET in gelliam misi: & ad leontinos: & ad vos item mittendum existimaui: ut mihi in presentia auxilio essetis. Neq; eni3 armis neq; equis indigemus: neq; viris quorū vacuam dicitis habere ciuitatem sed pecunia. Leontini nobis quinq; talenta q̄ primū miserunt: gellii pmiserunt decem. Vos autem neq; leontinis tardiores: neq; gelliis minus liberales arbitramur.

Lycino.

NOn recte in leontinorū contione: me ac si fuissem: tibiq; potuissem respondere: interrogasti. Quis: vnde: quibusue sim progenitoribus. Ego vero quemmodū meipsum phalarim laodamantis filium: genere astipalensem: patria exule3: tyrannū agrigentino24: multa exptum: & animo ī hunc usq; diem inuicto. Non secus noui lycinum synodum ī pueris: in iuuenibus salacem: in mulieribus adulterum: temerarium in legibus: luxuriosum in voluptatibus: segnem in pace: in bello desertorem: q̄ et tua24 in me concionū: & ho24 quib9 te reprehendo scelerū: mihi penas dabis: si non citius. at saltem cum leontini meo in se bello defessi mihi captū tradent.

Leontinis.

SI meum contra vos bellum solui desideratis: nihil veriti: mihi lycinum tradite vt omni ira & indignatione in eū effusa: a meo in ciuitatem

4

vestram furore desistam. Nihil enim in eum gra/
uius animaduertemus: q̃ vos omnes cupere intelli
gamus. ¶ Leontinis.

LEonidam que3 res meas exploratum misistis
captum a me: quom interimere possem: libe
raui. Non ut nobis rem gratã facerem: sed ne que/
rerem qui vobis meum contra uos belli apparatu3
certo significaret. Etenim ipse sine cruciatu: libere
mihi uestros contra me paratus aperuit. Vos. s. om
nium indigos: preter q̃ famis et formidinis: quib9
habundare plurimum vos attestatur.

¶ Hieroni.

ROgasti me quibus adductis rationibus leon/
tinos in agrum quem mihi auferunt: contra
me impetũ facientes: victurum me censuerim. Ego
vero ꝙ iustiorem cãm habeam omitto: quippe qui
non solum belli auctor: sed propulso illatum. Hoc
enĩ nullius est apud vos momenti: illud autem q̃ð
& si vos dissimuletis: scire tamẽ vos necesse est. Di
cere sane possum viris fortibus: pecuniis: nauibus:
equis me superatuꝝ: quorum omnium vos indigi
cum eo hoste certatis: qui et horum et fortune opu
lentissimus est.

¶ Nicophemo.

QVos in leontinorum contione miserabili cru
ciatu periisse enumerasti eos: cum nobis insi
dias tenderent: interemimus. Tu autem nõ intelli
gis: quom calamitosum eoꝝ defles interitũ: nõ solũ
his exẽplis nobis nõ moliris ĩsidias: s3 etiã leõtinos

quos in bellum contra nos cogis pigriores reddere vt in talem hostem iniuste bellum moueant. Neq enim fieri potest eundē & odio haberi ꝑpter cru/delitatem. et propter molliciem contemni. Q si ad vota res succedant: neq his certaminib⁹ vobis inuidemus: neq contendere dehortamur.

¶ Tymonatti.

Dici bello leontinos: vt autē dolori sufficias: nec penitus absumaris: nō omnia tibi significam⁹ queādmodum vna cū his thauromenitanos & zaclenses eoꝝ socios superauimus. Neq q captiuos talentis centum pro his acceptis dimisimus. quippe qui nolim te tam felicis nuncii dolore extincto īmerito videri hominem interemisse.

¶ Sameæ.

Quom mores tuos optimos: et incredibilem erga oms humanitatē intelligā: cūq ꝓximorū felicitates pie et humane ꝓprios dolores ducas & calamitates: breui ad te scripsi: & causa mea: & nauali pugna: et legionibus: & equestri tandē certamine vicisse: ut hoc nuncio queādmodū bonum benignumq viꝝ deceat: ꝑpetuo doleas. Ingenioq & tam ꝑditis tuis moribus debitas penas luas.

¶ Pythagore philosopho

Phalaridis tirannis a pythagore philosophia differre plurimū uidet: nihil tñ ꝓhibet: qn reb⁹ etiā sic se habentibus certū nr̄i periculū faciamus. Fieri. n. pōt ut que longe distant: in idē redigat cōsuetudo. Nos ex his que de te accepim⁹: viꝝ

te optimū nobis esse persuademus. Tu autem noli adhuc de nobis ferre sententiam. falsa.n.que de me habetur opinio me offendit. Verum mihi tutus nō est ad te accessus: propter meā: qua accusor tyranidem: si inermis & sine satellitibus venirem: capi facile possem: si armatus et militū munitus presidio: suspectus forem. Tu vero omni liber periculo: & venire ad me: et sine metu apud me esse: et mei periculum facere poteris. Si tanq̄ tyrannū me spectaueris: priuatum potius q̄ tyrannum inuenies. Sin ut priuatum: habentem etiam aliquid ex necessitate tyranni. hunc.n. principatū nullo pacto sine crudelitate optinere possum. Q̄ si humanitas in tyrānide tuta esse posset: non aliorū modo gracia: sed hac quoq; tecum esse desidero. Viam nanq; mitiorem tuis aggrediar admonitionibus: si vna cū pythagore sententia: veritas quoq; mihi certam salutem policebitur.

Thoraci.

Utrum meipsum tanq̄ obscure scripserī: an te itāq̄ consulto intelligere nolis accusem nescio. Viginti inq̄ milia tibi ex rationibus restant: si apertius doceri vis: qui te alia q̄ velis ratione doceant breui a nobis expecta.

Ariphradi.

Temeritas et iuuentutis inscitia īnumeros homines perdidit: quibus duobus affectibus filiuȝ tuum agi non ignores velim. Qui quom me iisdeȝ q̄s memoraui furoribus ad vindictā prouocarit: me tamen continui: tibi non illi ignoscens. Multorum enī testimonio incredibilis tua perhibet hūanitas.

Idcirco non putaui ob filii malitiam nihil male-meriti patris senectam dolore afficiendam. Quippe qui cum vnū dumtaxat filium habeas: & si omnino malum: alterius tamen successoris inopia diligis prauitatem enim filii pr̄is beniuolentia vincit. Veꝝ nisi iam desinat: tuisq; et meis pareat admonitionibus: non ignoret & tibi et mihi breui penas daturū. Ne autem malicie pertinaciam ignoratōe excuset: eadem de re & ad te et ad illum epistolas misimus.

¶ Niceneto.

Quod sepenumero patri tuo scripsim⁹: te monitum faceret: ut a temeritate cessares: effecit forsitan: ut odii tui formidine id nos rogasse arbitrareris. Ego vero an sic se res habeat: ne scribendū quidem censeo. Atqui quom intelligerem patrem tuum senem modestissimū: neq; alios habere filios: illius misertus: et nimie tue ob etatem audatie parcens: in hunc usq; diē te pertuli. Te autem neq; patris in vnico filio periclitātis senectas miseret: neq; tibi consulis: qui ita in peruicacia perstas. Sed forsitan quoniam nihil in te grauius animaduertimus: quom cessare volueris: licere tibi existimas: quod neq; longe te potentioribus licuit. Quoad igitur tibi opinio datur: utrū cōmodius ducas: noli Thimandrum imitari: sed utili potius inimico q̄ exitioso consultore uti velis.

¶ Anthimaco.

Si reddere mutuuꝫ potes: & tamē non reddis: spōte tua mal⁹ es. Sin qđ reddas nō habes: & si malus omnino non sis: ledis tamen. Inuoluntaria

enī si humanē considerētur: venia digna sunt. Atq̄ veniā reddendi dilationē non penitus desperationem esse scias.

Aristhomeni.

NOli egre ferre vulnera que in bello accepim⁹ grata tamen mihi est tua in me beniuolētia & humanitas. Verū tantū abest: ut ea iniquiore animo feram: et si parū a morte abfuerim: ut & si diutius me victurū mihi persuadeam: optassem celerius in bello occubuisse. Quid enim viro generoso melius q̄ in virtutis & victorie contentione fortiter vitam finire.

Xenopyti.

NOn me perturbant calūnie: neq̄ opiniones quas de me homines habent: qui iniuste me accusant: nec ulla alia causa: q̄ quia euenire ītelligo alios natura malos: me autem huiusmodi esse necessitate: que diis potentior est. Ve℞ hoc inuicem differimus: ꝙ quom mihi principatus gratia plura liceant: qui sim profiteor. Vos autem priuati legum formidine: opera vestra dissimulatis.

Cathaniis.

QVom ad me ciues vr̄i captiui deducerent̄ nō nullos: cū oī spe decidissēt: qa nō admodū uobis eo℞ uita cure erat liberaui. Nō ꝙ mei erga uos odii obliuiscerer: maxīe nāq̄ obliuios⁹ essē: si minorē ira mea penā a uobis accipe satis mihi existiarē. Ve℞ cū ꝑ merit mihi penas dabit: q̄t & quāta in me admiserit uobis cōmeōrabūt.

Cathaniis.

VOs fortasse satis mihi penarum dedisse de his arbitrami: q̄ in me & in meos inique egistis.

quom pro triginta viris impie a uobis combustis: quingentos milites: pro septem direptis talentis: plurimos census amiseritis. Ego uero que in hunc usq; diem passi: eorum que passuri estis: prohemiũ fuisse annuntio: adeo ut que nobis fautoribus hostes uobis mala inferent: confiteri erubescendum sit. Non tamen contra vos odium meum remittã donec que mundum regit prouidentia: eandẽ in eo gubernaculo seriem prosequetur. Indicã autem vobis bellum: non taz mea q̃ deorũ gracia: in quoruz manibus & seruare omnia: et perdere est. siquidem diuinã sortem: ut reliqua nature elementa: ethne⁹ ignis sortitus est: in quez cum impie innocentes uiros proieceritis: non phalarim: sed qui omnia conspicatur solem uobis inimicum comparastis.

¶ Crithophemo.

BOni amici officium et tu & omnes qui plus equo meaz extollitis fortitudinẽ facitis: quoz consilio et opera nostra victos a nobis leontinos p̄dicatis. Certo autem scimus: que necessaria fuerunt nos diligenter prouidisse: exoptatissimã uero victoriam a fortuna confectam. Nihil est. n. in humaĩs rebus: vir amicissime: siue magnuz sit: siue exiguuz quin illius nutu agatur.

¶ Polignoto.

ET donare tibi aliquid in posterum: & scribere desinam Polignote. Cessato autem et tu a laudibus: quas de me apud alios predicas. Re. n. me accusas: quoz mea renuis munera: uerbis me et laudibus prosequaris. Neq; animaduertis sermonem

rerũ vmbram a ſapientioribus exiſtimatum.

¶ Aſiocho.

GLoriari profecto de nobilitate: ut de alio quouis bono licet. Ego autem virtutem ſolam nobilitatem ſcio: cetera omnia fortunam. Et fieri quod poſſet: alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipſeq; ſeipſo & ab iectiſſimis ignobilior. Itaq; animi virtutem apud ſiracuſanos laudibus proſequi debes: non maioruȝ mortuã in ignobilibus ſucceſſoribus nobilitatẽ:

¶ Demoteli.

IGnoſco tibi ꝙ ita me admoneas (quod enim nunq̃ tyrannus fueris) tiranno tyrannidem deponere conſulis: neq; deorũ mihi quempiam afferes ſecuritatis fideiuſſorem: cui fortaſſe fideȝ habere poſſem. Te autem dignũ cenſes: cui tanta de re acquieſcaȝ. neq; animaduertis fere periculoſius eſſe deponere principatum: q̃ occupare. Aſſumam ita de tyrannide: quemadmoduȝ de generatione et vita ſentiendum eſt. Neq; enim homo: ſi fieri poſſet: vt anteq̃ naſceretur quenam mala paſſurus eſſet audiret: naſci vnquã voluiſſet. Neq; priuatus qui tyrannidi ſtuderet: ſi illius intelligeret calamitates: tyrannus potius q̃ priuatus eſſe vellet. Sic Demoteles homini non naſci. & priuatum q̃ tyrannuȝ eſſe vtilius intelligo. Qꝫ ſi ante occupatam tyrãnidẽ: eius mihi narraſſes conditionem: & hoc mihi tunc dediſſes conſilium: obtempaſſem profecto. Sed cum tyrannus ſim: & principatu coactus in multa inci

derim:nõ modo hominũ nemo:ſed ne deoꝝ quidẽ potentiſſimus hanc tyrannidem deponendã mihi perſuaderet. Haud eniꝫ ignoramus quibus quãtiſq; nos affectos ſuppliciis ab his in quos grauius ani/maduertimus: vitam ꝓfecto finire cogeremur.

¶ Epicharmo.

QVom et Demotelis de deponenda tyrannide conſiliũ:non ab odio:ſed rerũ ignoratione ꝓfectum intelligo. Aggredi enim tyrãnidem appetentis eſt:deſiſtere autem minime: propter multa que a tyranno ĩiuſte cõmittuntur:queãdmodũ ſa/gitarius:quom primũ ſagitas emiſerit: nõ amplius habet eius reuocandi poteſtatem. Quod ſi fieri põt vt huius tyrannidis tollatur initium: id facite queſo. Sin nequit:ſciatis velim longe minus fieri poſſe vt veſtri mihi monitus conferre videatur.

¶ Epycharmo.

SVfficis ſolus nobis: quom iuſtos nos arbitraris:& ſi nemo huiuſmodi tuo de me teſtimonio credat. Vnus enĩ et mihi talis vir oĩs Sicilie norma & regula eſt. Tamerariam autẽ multitudinem loco ſolitudinis:& nullius hominis habendã cenſe/mus:uel ad implendũ locum qui ſolus eſſet:ſolitu/dinis ſupplementum exiſtimamus. Cui et ignorari & deteriores:q̃q̃ ſumus:uideri fortaſſe non eſt in/utile. Sed multos habes tui ſimiles. Hominũ enim preſtantiã: non numerũ reputamus: cum quibus noſti nos & bonos eſſe et equos. Q. & ſi ſolus eſſes

ſatis nos habundare teſtibus: neq̧ alioruꝫ egere lau dibus duceremus.

¶ Hippolitioni.

ADitum tibi ad me: vt rogas: permitto: nullum autem tibi ſecuritatis iuſiurandū damus: ſed fidem. ꝙ ſi verbis meis nō credis: nūc profecto me iniuria afficis. non quom mihi accuſa tus es: quom enim non ignores: nemini me vnq̄ fi dem fregiſſe. ac ſi de me maleſentias: petis iuſiurā dum. Verum quid refert ad pietatem: iuſiurandū ne an fides frangatur. vtrumq̧ enim animus con firmat.

¶ Polithimoni.

SI accepta ex tuis moribus cōiectura mihi nō fidis: prudentiam meam: non malitiam ac cuſas. Sin ex meis mei ignoratione plurimum aber ras. Tantum enim abeſt vt fidem frangam: vt cū ex animi mei ſnīa: ceteris ſupra quam liceat: cre dam ac firmiorem fidei pietatem habeant ſepenu mero deceptus ſim. Mihi igitur ſine dolo & frau de fiſus: nihil a me iniuſti perpetieris: ſed apud omnes teſtimonio confirmare poteris: ea fide pha larim eſſe: vt neminem vnq̄ decipiat.

¶ Nyciae.

HIſdem de rebus quibus filium tuum odio ha bes: qui mores tuos non imitatur: ab omni bus diligitur. ex quo intelligere potes: te his omni bus inuiſum eſſe qui eum amore proſecuntur.

❡ Adimantho.

AVdio tibi esse cum fratre controuersiā: vter vrm̄ sit peior quom tu illū: ille cōtra te peiorē attestetur. Ego aūt arbitror uel potius cōpertuꝫ habeo. Ceteris homībus illū: te etiā illo iniquioreꝫ.

❡ Egestensibus.

NOlite meos exules recipere: nemo unquā phalarim neq; in bona neq; in mala referenda ḡcia vicit. Hoc vos ex leontinorum: & melitensium causa probe intelligere potestis: quoꝝ alteris libertatis: leontinis seruitutis auctores fuimus. his quod triremes meas submerserunt. Melitensibus vero ꝙ submersas recuperare curauerunt.

❡ Antistheni & thetimo.

EX his que misi muneribus antisthenes partē theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri graciam habeo: de altero nihil queror. Ille enī quoꝫ acceperit: meas non minuit facultates: hic uero nullo me damno affecit.

❡ Menedi.

NOn te peniteat bonum euasisse: si vis a paterna iniquitate alien⁹ existimari Aliter superioris temporis apud camarinenses bonā de te opinionem amittes. Simulasse. n. aliquando ꝓbitatē: nō re ipsa bonus fuisse uidebeꝛ.

❡ Epistrato.

NOn secus q̄ ad fortunā aliquem ad me scribeꝛ videris. Ego autem conditionem meam tibi paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbuꝫ fuisse. A iuuētute: fati iniquitate: patria exulasse.

P. balneud ex parte

Res meas maiore ex parte amisisse. Barbaris educatum esse moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse. Neq; solum ab hostib9: sed ab his quos sum beneficiis prosecut9 insidiis circũueniri: et tyrannuũ vitam in tyrannide deprecari. Si hoc inq̃ est fortunatum esse: fortunati ꝑfecto sumus.

¶ Onetori.

ET tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimũ: si nihil de me percunctabimini: neq; curiosius ĩquiretis: nisi quod ipse voluero. Eiusmodi enim fortuna opprimimur: ut nostra cognita conditione letari magis inimici. q̃ incognita egre amici ferre possint.

¶ Isonico.

ALiorum qui me leserunt inimicicias vt hortaris: libens obliuiscar. Mortales enim cum simus: ĩmortale ut aiunt: odiũ seruare minime decz Phitonis autem aduersum me ĩmanitatem: nõ modo viuus non obliuioni mandabo: sed ne mortuus quidem: quod omnibus uita functis euenire consueuit. quippe qui iniquitatẽ omnium maximã in me molitus est siquidez post meum exilium: erithiam vxorem quom eius nuptiis recusatis: me sequi velle: veneno necauit.

¶ Thrasinori.

CAstellum quod tu dum oppugnaretur reliquisti excursione a teucro facta: ea celeritate euersum est: vt otius id captum: q̃ hanc epistolam scriptam scias velim.

¶ Abaridi.

AVdio te claroꝝ virorum consuetudinis grã: ex hiperboreis ad nostras usq; regiones aduẽ tasse. Teq; et pythagore philosopho: & sthesicoro poete: & aliis quibusdã grecorum prestantissimis congressum: & ab his multa didicisse. Cupere autẽ te alios conuenire: qui te quas ignoras historias do ceant. Q si ab his qui me calũniantur antea per/ suasus es esse q̃lem me predicant: haud facile est dis suadere. Sin veritatem: cũ ab omnibus: tũ maxime a sapientibus disquirendam censes: ad me venias: quemadmodum pleriq; alii clari viri mecum com moraturus. Ipsa enim noueris experientia: cetera apud me et melius & honestius: & si mihi de meip so libere loqui licet, addo etiam humanius q̃ presẽs fortuna pati videatur: & disposita et constituta es se. Phalarimq; qui hec & gubernat et ornat: nemi/ ne eoꝝ qui maxime in his laudantur inferiorem.

Orsilocho.

SI propterea quod pythagoras philosophus sepenumero a me accersitus huc venire nolu erit: queadmodũ eum ꝙ meam fugeret consuetu/ dinem laudasti: mihi calumniam attulit. quod nũc ad me venerit: & quintum iam mensem vna mecũ in voluptatibus sit: mihi profecto laudi est. Apud me enim ne breui quidem momento permansisset: nisi mores nostri conuenissent.

Egesippo.

TV fortasse & alii cõsanguinei qui egre fertis Clistenis exilium: eum sibi male consuluisse

[illegible] epta [illegible]
[illegible] popularis
[illegible] qui [illegible] publias creat
[illegible] sequatur plebis
[illegible]

in his quibus patria pulsus est: nunc tandem cogno scitis: cũ nullius remedii tempus sit: nisi penitentie Ego autem cum inani gloria maximus in republica versarer: tum maiorem in modũ eius vicem dolebam: et litteris ad eum meis rerum exitum testat9 sum. Ipse vero bonorum voluptate elatus agebatur: fortune ĩmemor. Et nos nugas & deliramenta scribere: tanq̃ reipub. omnino expertes arbitrabatur. Vel potius ac si tyrannidis nostre gracia nollem9 quempiam videre recte rempub. administrantem quod magis q̃ opus fuerit inflatus: suis ipse flatib9 prostratus est: suoq; non mediocri detrimento phalarim ciuilis gubernationis propter principatum: sed seipsum vulgi penitus ignarum cognouit. Eiusmodi nanq; vulgus est: ut in calamitates se sequentes alliciat: et principia euentibus non consentiãt. Ego igitur & quicũq; non omnino stultus est: mallem: ut incerta me multitudo sibilis q̃ honoribus ꝓsequeretur. Odium nanq; eius citius q̃ accendatur extinguitur. neq; quibus exardescit temporib9 valde dannosum est. Eius autẽ beniuolentie opinio: exilia: mortes: proscriptiones: vel his nihil tollerabilius affert. Per iouem maximũ Egesippe: ut sentimus: sic te alloquimur. Populus omnis temerari9 est: demens: desidiosus: ꝓmptissimus in quodcũq; contigerit mutare sentenciã: ꝑfidus: incert9: uelox ꝓditor: fraudulentus: voce tantũ utilis: & ad irã & & laudẽ facilis: hoc ẽ ut q in agẽda re. pu. ꝓp̃lo placere annitit̃: honestis pereat cõtumeliis. Nõnulli

tamen adeo inſaniunt: & temerario impetu uel ea potius rabie precipites feruntur: ut non tantũ filio rum flagerent deſiderio: & nuptiis intenti non libẽ tius uxores conſpicẽtur: et pecuniarum cupidi: nõ ſic eis inuigilent: & armorũ: belli: equoꝝ olimpico rum: agonum gracia: ſtudioſi non tantoꝑe horum ſingulis delectentur. q̃tum qui miſerã gloriam : in anes honores: et plauſum in ſuum detrimentũ au cupantur. Quoꝝ vicem familiares maxime doleñ: inimicos ṽo leticia proſequi oportet. Vos autẽ Cli ſthenis neceſſarii eum conſolamini : ſi forſan iniq̄o re animo res humanas patiatur. Eiq; ne amplius his ſe rebus immiſceat: ac ſi maiorem in modũ er ret: diſſuadeatis.

Autonoe.

ARgentuȝ tibi nihil poſt acceptas litteras mo rati miſimus. exiſtimauim⁹. n. nos gr̃e modo tempus eſſe: ſed celeritatis. Tria igitur talenta: que petiſti dedim⁹: ut ſoluta pro filio mulcta: in patri am ab exilio reuocetur: ne diutius ꝓfugus aberret Ipſa nanq; experientia plane nouimus q̃ calamito ſum ſit exilium. Ceterum & alia tria ſponte noſtra addidim⁹: ut publicatas poſſeſſiones recuperes. In poſterum ṽo Cliſthenem admoneo : ut a gerenda repub. abſtineat: neue amplius his ſe exerceat ne gociis: in quibus publica utilitas priuatum odium comparatur. Et licet ſuos ipſe affect⁹ nequeat mo derari: conſobrini tamen utatur exemplis : qui rei pub. ignoratione pr̃ia pulſus: ne occupata quidem tyrannide in eam reſtitut⁹ ſum. Neq; adeo iocũdũ

76

principatum existimo: q̄ acerbum exilium. Hec e-
go per deos ad vos scribo: non q̄ que munera ad
vos misi dolorē me afficiant: sꝫ casus vestros misera
tus. Neq; ut mihi amplius uobis elargiar: sed ut me
in meliore fortuna utamini: in qua cum familiares
mei me utentur: his me ꝓmptius atq; liberalius ex
hibebo. ❡ Clisteni.

NOn quod multi solent: qui cum admonitioni
bus nihil profecerint: re confecta exprobrāt:
id ego facere volui: neq; idcirco hanc epistolam ad
te mittendam arbitratus sum: in quo preter sniam
aberrasti: quoꝫ optīs meis nō obtempares consiliis
augerem tibi calamitatē. Nihil. n. aliud mihi eius-
modi hoīes moliri uident: q̄ consiliū suū maximis
extollentes laudibus: qui in aduersā fortunā incide
rint accusare: q̄ neq; ipsi suā prenorīt utilitatē:
neq; monitoribus paruerint. Ego vo cū inpēdentia
tibi mala intelligerem: ne his opprimeris: familia
riter te admonui. Nunc in aduersis rebus tuis que
vtinā nūq̄ accidissent: ipse q̄ꝫ tecū errasse: & tecū mi
ser esse mihi uideor premonui ne accideret Nūc au
tē seu casu: seu cōsulto: ita se res habuerit: tecū simꝰ
dolore afficiunt. Neq; tibi aduersaꝫ exprobramus
fortunā: sed ꝓ viribus ea ne te opprimeret: conten
dimus. Nec quom ad optimā mrēꝫ tuā ueneris: pla
ne cognosces. Tu vo iniquus es: qui ne patria quidē
pulsus: apud nos ut tui amicissimos: exilium sola
ri uoluisti. Qꝫ si alia quauis causa feceris: iniquus
sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te reprehende

ret:cum premonitus mihi non obtempaueris: huc te venire puduit quodãmodo tibi gratulor ꝗ tam recte sapias. Quippe quem preteriti erroris pudu/it: in eundem non amplius prolapsurum exstimã dum est.

¶ Leontidi.

MVltis usus es ad camarinenses rationibus: ut bellum contra me mouerent. Certo tamen scias non recte te suasisse. Non.n.inanibus verbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur: sed rebꝰ ipsis quas experti camarinenses: rursus irati phalaridis periculum facere noluerunt: qum suauiorem me amicum experiantur.

¶ Ennensibus.

EGo me uobis libertatis auctorẽ fuisse arbitror de ea tamen non conqueror: & si ingratissimi erga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepistis reddite. quo adeo mihi hoc tempe opus est: vt per omnem siciliam pecunias mutuo petitũ miserim. Alii uobis liberalissime mutuarunt: ut leontini: & gellii. Alii promiserũt: ut hyalenses: & phitienses. Quid igitur per deos animi uobis est: quoȝ tot mutuatas pecunias nobis non redditis? cum hi in quos nullum contulimus beneficium sua nobis e largiantur. Qȝ si illi qui nobis promiserunt: audierint sibi nos idcirco graues esse ꝗ credita nõ exigimus: nunquid amplius quicq̃ nobis daturos existimatis? Equidem non arbitror: sed secũ reputabũt ꝗ qui sua exigere negligit: negliget etiam soluere

creditoribus · his igitur rationibus mea mihi non reddere tandẽ pudeat · Q̃ si hec non profecerint: non ignoretis eam nos rationem aggressuros : qua iure uos ad soluendũ debitum compellemus·

Ennensibus·

EX tot pecuniis quas mutuo a nobis accepistis octo dumtaxat talenta : quo maxime tempore pecuniis egebamus : ut nobis solueretis reliquas nobis elargiti monuimus· At uos neq; sic modum illum seruastis· quatuor enim talentis ad nos egre misistis:reliquum adhuc retinetis· Et per deos non tam iniquo animo huius pecunie: q̃ largite gratiarum damnũ ferimus· Decisio enim debiti:et si patiamur quatuor dũtaxat talentorum:ingratitudo supra decem detrimentum affert· Vos autẽ et reddere simul:et haberẽ nobis gratiã iactabatis:quare nullam de ingratitudine vestra bona spes relinquitur si quom reddendi facultatem habeatis: non tamen redditis · Q̃ si hac estis sententia : quom a legatis vestris exhaustum erarium: & priuatim pecunias vos contulisse audiam : hoc etiam debito vestram libero ciuitatem · Vel si placet que accepi: reddere paratus sum:modo in reipublice utilitatem: non ĩ eius direptores conferatis:quo fit: vt pauperes publice sitis· Quod autem in referenda beneficii gracia statuas mihi erigere policemini:nolite queso id contendere·simul enim cum nostra in vos liberalitate : hunc etiam vobis sumptum condonamus·

¶ Ennensibus.

NOn largite pecunie penitentia viri ennenses hanc vobis epistolam mittimus: sed ut firmã a me graciã ineatis: quom iure in periandrũ animaduer teritis. Nã q vere ciuitas pecuniã habuerit: sed fal sa vtatur excusatione: ut ea creditores priuentur: iudicio mihi est: q falso furtum adducitis. siquidem omni penitus ratione abhorret: eosdem nunc tanq̃ pauperes esse & pecuniis indigere: nũc autem tanq̃ diuites multa ex publicis rebus ad raptores proice re. Sed aut raptoribus diuites esse oportet: aut furi bus pauperes. Q. si pecunias publicas tãq̃ diuites raptoribus elargimini. Creditoribus autem per ci uitatis gubernatores tanq̃ pauperes denegatis. Pri mum quod sane grauius est inique facitis: quoz ne mo vobis iniuriam fieri patiatur. Deinde longe iu stius est quod mutuo accepistis psoluere creditori quom diripientium gracia non possitis: q̃ phalari de nomine inumeris suis priuato pecuniis detescer periandrũ. Itaq licet vel pecuniis nostris seruatis ppriã mihi hr̃e graciã: vel perditis exigi etiam q̃s donauimus.

¶ Hieroni.

QVom multa de te: & de contione quam con tra me ad leontinos stulte habuisti dicere po ssint: nolo tamen superfluis uti verbis: nisi q culicẽ elephas indus non curat.

¶ Aristheneto.

NOn iniquo animo senectã fero: neq tyranni dis robur consenuit: sed phalaris. Tuo antẽ

dolore afficior: quom mihi tantope timeas. Fatuꝫ nanqꝫ adueniet: & si Aristhenetus maiorem in modum nr̄i solicitudine conficiatur: sed longe molesta. Satius est. n. pati qui nil veretur: q̄ prius si qs timet: ut poeticis quoqꝫ exemplis ad te scribam.

¶ Melitensibus.

Persuaserunt mihi legati vestri: ut uobis pecuniā mutuarē: q̄uis in presentia assiduis bellis his exhaustus sim. Sed ut aiunt: ad amicos nulla vtendū est excusatione. Veꝝ nolite queso nōnullorum mores sectari: qui cū mutuū accipiunt: honestissimis nominibus: quoꝫ exigitur: grauissimis creditores appellant: rem profecto neqꝫ iustam neqꝫ gratam. Decet. n. qui beneficium accipit eoruꝫ qui dederint meminisse: & quoad debito se soluerit: eosdeꝫ creditores existimare. & siue boni sint tanq̄ bonis: siue mali tanq̄ malis id persoluere. Siqdē & bonis moribus p̄dito: & p̄uis equū est creditū reddere. Equidem melitenses & cum mutuum do: & quom exigo: idem ipse sum: & mihiipsi similimus. Quibus autem dantur hi mores ꝓ tempe: ut aiunt Cameleotas pro subiecto solo colorem mutant. Quippe quom accipiūt: ut benemeritū: ut deum creditoreꝫ laudant. quom reposcuntur in eū ut tirannū: ut impium inuehunt. Preterea non ignoro longe satius esse quom amissurus sis pecuniam priuato homini mutuare q̄ ciuitati. Nā si a priuato abnegatur: inimicū vnū. et eum imbecillum tibi comparas. Sin a ciuitate: neqꝫ damnū minus est: & plurimoꝝ odiū

contrahis. Non tamen hoc uobis crimen scribimus sed sine suspitione pecunias mittim9. Aliis.n.in rebus semp uos memores: et in cõmerciis et negociis uestris iustissimos intelleximus. Neq ignoratis ignomiosius esse plures uni iniuriã facere: q̃ unũ pluribus. Non eni credibile: ut vnus multos: sed multi vnũ verisimilius contẽnant.

Melitensibus.

NOn laudũ uestrarũ contemptu melitenses: legatos urõs cũ his signatis remisimus: sed quoniam nõ sinũt me mea opera laudari. Vos forsitan qualem me uideri vultis: talem apud alios existiari arbitramini. Ego autem non ignoro quin ceteri omnes me malum existimant. Vos uero et si bonũ me ducitis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persuadere: sed potius ad falsas hominũ existimationes uobis essem nocumento: quando quidem pessimũ hominẽ nisi eiusmodi vos quoq essetis neq̃q̃ laudaturos omnes predicarent. Quãobrem cũ vos iniuste mali: ego nulla ex parte meipso dementior existimarer: has laudes vestras non necessarias duximus.

Menesicli.

FOrtuna tua admodum nos delectauit: cuz & si maiorem in modũ filium optares: filiam tibi genitam accepimus: quam eo tibi cariorem futuram arbitramur: q loco filii nata est. Solet nanq filia q̃ mares longe pluris parentes facere. Nostra aũt munera tũ demũ tibi grata esse sensero: quom non mõ que mittimus prompte acceperis: sed etiã

ſi quid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos cer tiores facies. Pluribus enī iam & magis preciosis rebus tibi opus eſt filie gracia.

Eleandro.

NEq̄ tu: neq̄ hominū quiſpiā perterrere ver bis fortaſſe: et ſi nihil dicam: me dicere arbi traris. ſed ne rebus quidem ſperet: quippe qui non ignarus bellice rei ſum: neq̄ iniuſte neq̄ ſupra vi res quicq̄ audeo: & frequentes & inſpatas tempoꝝ mutationes nouimus. Fortune preterea inſtabilita tem dicer̄ maḡ poſſumus q̄ audire. Accedit ad hoc qḋ quātū nemo alius cū nobiſipſis: tū deo confidi mus: qui nos contra omnium iniurias tuebitur: in quo certiſſima mihi ſpes eſt. vt quicūq̄ mihi inſidi as moliuntur: in meam redigam poteſtatem.

Licino.

NOn ceſſabis ab inſania inſane lyſine: neq̄ par ces tibi triginta annos natus: quin cū huiuſ modi pluribus grauiores q̄ ferre poſſis: inimicos ti bi facere expiaris. ſed & uerſus in me et tragedias ſcribis: ac ſi dolore me his afficias. Verū tu omni g̃ uiores tragedia res caueas.

Cebroni.

QVid tandem noſtros mores admirati: ac ſi g̃ uioribus utamur ſuppliciis in eos qui nobis inſidias moliūtur: his nō pterremī ꝰ ſ; eoꝝ qui cru ciātur caſibꝰ cōploratiſ: eis nō cōſulitis ne phalarī īiuria afficiāt. Longe. n. mihi ſatius eēt: nō cōpelli in huiuſmōi ppulſande iniurie nccītatem & vobis

ſane cõmodius non uti ſemper temeritate. Nam ſi
veſtri me mores non latent: quo pacto in me con-
ſuleretis: niſi talem me in ſuppliciis exhiberem? q̊
in maxĩa quoq; formidine his uos exponatis. Nos
igitur a crudelitate: ſi vos prius ab iniuria ceſſabi-
mus.

Euthemono.

NIhil in his mentitus es quoꝝ me apud ſiracu
ſanos inſimulas: omnia plane confiteor Veꝝ
ſi pari ratione: et ego his qui me ita ledunt: ut nul
la digni ſint uenia: & vos tã temere: & mihi & uo
bis inſidias moliri parceretis: neq; me quiſpiam tã
q̃ nefarium accuſaret: neq; ueſtrum: tanq̃ grauiſſi-
mo affectoꝝ ſupplicio miſereretur.

Cleobulo.

NOn perſuaſiſti camerinenſibus ut bellum mi
hi indicerent cũ maiorẽ in modũ ſingulis cõ
tionibus annitereris. Quippe qui non ignorant re
bus ipſis: non oratorũ uerbis bellum geri. Quãob-
rem ſi uis ut id aggrediantur: utile futuꝝ eis oſten
das. Qꝫ ſi: nec hoc quidem pacto morem tibi geſſe
rit: mutata ſententia cõtra: admoneas. ita fortaſſe
res tibi ad uotum ſuccedet. ex duobus. n. alteꝝ in p̃
ſentia: aut ſententiã tuã inutilem: aut conſultorem
nullius rei opinãtur: ego ṽo utꝝq;. Certo tñ ſcias
uelim: q̃ cõtra noſ adortus es: nõ ianib⁹ uerbis ulciſ
cemur: ſꝫ rebus: q̃s exꝑti nõ amplius mihi inſidias
moliti ſunt. Quod cũ camarinenſes plane ſciãt: no-
lũt rurſuꝫ irati phalaridis periculũ facer̃ cum ſua-
uiorẽ me amicum experiantur.

¶ Cleodico.

HAdmodum grauia contra nos supra vires tu-
as consultasti Cleodice: vnde tibi spes phala
rim posse malo aliquo afficere: ut rem gratam faci
as thracis cerdonis nepti. vxori autem antandri q
dominū suum interemit. exquo contra nature legē
iniuria illata ditatus est. sed in tantam non prorū-
pam indignationem: ut scelera tua verbis proseqr
Nam si te quem ulcisceremur: dignū putaremus:
non verbis dūtaxat: sed re ipsa te ulcisci. Et que in
nos machinatus es: in caput & genus tuum retorq
re possemus.

¶ Neoliade.

NIhil grauius in te consulere volumus: quom
plura in te bona q̄ mala inueniamus. Quāob
rem hoc vnū ex melioribus fieri velim: ne me gra
uiori animi affectum contra te uti cogas.

¶ Polluci.

ADmirari ex tuis epistolis admodū videris ui-
te mee mutationem: quod cū supior tpe au-
dentius q̄ tyranni soleant: libere me omnib9 crede
rem. Nunc me necessariis quidē ad me aditus pate
at. Ego autē meticulosior: oēs fugere mihi persuasi
fidē. n. nō modo nō in aliis: sed ne in amicis quidē
firmā inuenim9. Idcirco oia summo labore exptus
inhabitabilem lybie solitudinē: & auia numidaru3
lustra: q̄ cū hoibus vitā agere pretulerim. Quippe
qui cū leonibus tutius viuere: & cum serpentibus
somnū capere: q̄ cum nr̄e etatꝭ hominibus possem.

Vsqueadeo nos ex multis variis frequentibusq; fortune mutationibus periculum fecimus.

¶ Polluci.

LOnge grauius iniuriam patior: q̄ puniā Pollux: non quēadmodū dixisti et pati me grauia & inferre. Ego enī eos qui me iniuriis prosequūtur: & bis & ter venia dignatus sum. Nemo tamen eorum est: quem primo deprehensum iterū maluʒ videri pudeat.

¶ Polluci.

TVi contra nos eorum quos iure interemimus gratia bellum parant: si quam ob rem id faciant audirent: & plane intelligerent: essent profecto ultores appellandi. Tu autem nos apud siracusanos accusas: & vltoris quidem nomen tanq̄ grauissimū appellas. Causas vo cur penas dederint: qđ maxime oportuerat: tanq̄ inexcusabiles nunq̄ afferre voluisti. Opus.n.erat orator Pollux: & mortem & mortis causas simꝰ ostēdere: ut per eas auditorū indignationem: contra quos concionatus es: vehementius excitares: quas si te aperire puduit: quo iure earum gracia bellū geratis non videmus.

¶ Ennensibus.

NEq; causam quare iuste uos non ultus sum: neq; si ulcisci vellem: vires mihi deesse uideo Sed neq; voluntas deerit: si nos nullo pacto reueriti fueritis. Quoniā sic ꝑdito passioni qui apud uos cōmoratur visum est: viros quos tertium iam mēsem seruatis in carcere interimetis.

¶ Nycippo.

Quod dona nostra acceperis plurimã tibi habeo graciam. Ego autem ꝙ dicebas te siracusanos timere: ne si meas pecunias accipe te intelligerent: grauius inte consulerent: hoc statuerã: si eas recusasses re tanꝙ̃ acceperis accusare: ut et accipienti tibi et recusanti idem impendisset periculum: vł potius alteꝝ minus: alterũ omnino peius. Nã si nõ accepisses: et ego te accepisse insimulassem: certe accepisse crederet. sin accepisses et ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdubio omni insolueretis suspitione.

¶ Mycharcho.

Non cogis Camarinenses cõtra me bellum gerere: sed a me superari. Atq sapientis viri officium est: ante verba rem ipsam: ante rẽ diligentius quoq eius exitũ considerare. Ipsi iam pridem tuas contiones negligunt: te autem non pudet ex tribunali tua illis oratione grauiorẽ esse: ꝙ̃ mihi cõtra quem contionaris.

¶ Leontiade.

Non hac dumtaxat epł̃a: sed sepenumero iam ad te scripsi nullã aliã de vxore grãm te relatuꝝ: si propter nuptias bñficium a nobis accepisse & grãm nobis referri arbitraris: quã si eam amaueris. Cuiꝰ causa affinitas inter nos cõiuncta esse videtur.

¶ Thimosthèni.

Militũ pars ĩ castello excidat: ꝑs mař ĩcursus exaggeret: ut estu siccato fertilis cãpus reddatur Alterutri ãt ꝑores opꝰ ꝓfecerũt: his grã r̃ferat

¶ Cleomenide.

Munera tibi et ad corporis exercitationez mi
simus: olei. s. metretas ducentas: & frumenti
medimnos q̃dringentos Que autem iuuentutis mu
nera sunt: ad filium tuum: & vinum: et librarios
seruos: & Sthesicori poemata: nisi syracusanorum
quispiam: nouaꝝ rerũ gracia: hec a tyranno missa
suspicetur. ¶ Gorgiae.

Ceteras epistole tue particulas recte scriptas
futuri autem temporis hortationẽ admoduz
supfluam arbitror. Ego. n. neq; mortem neq; mortis
genus effugio: & sapiẽter quidem. fatũ. n. ab homi
nibus non regitur. & profecto quicũq; huiuscemõi
perscrutatus: aut bona aut mala futura metuit: eũ
stultissimũ existimo: siue preuideri futura: siue pre
uisa caueri posse sibi persuadeat. Qꝫ si euitari neq̃
unt: quamobrem ea prescire amictitur: quom siue
sciat: siue nesciat sit futurũ. Si vero cuz cognouerit
euitari etiã posse: et disponi. & in aliud q̃ preuide
rit trãsferri: & peius fatum meliori mutare dixerit
ego sane non arbitror: dei nanq; hoc opus est: non
hominis. Ceterũ si quis eos meminerit: qui Iouis fi
lii feruntur aeacum. s. Minoem & Rhadamanthuz
& alios semideos: neq; ĩmortales fuisse: neq; aliter
q̃ ꝑ fati sui nccĩtate mortuos: si neq; fatũ neq; mor
tem egre tulerit: aut formidauerit: miniẽ mihi stul
tus videtur. Maximo igitur studio idẽ in certis re
bus tuis sentire animũ inducans: vt nullã illorũ cu
ram suscipias: quoꝝ nos nihil scias esse sollicitos.

eos qui putãt
uideri futura aut
uisa caueri

¶ Niuſicli.

QVod iam ſepenumero ad te ſcripſi: et ſi hermocrates vel quiuis alius Philodemi filiam virginem dona a me accipere impediat: ego nihilo minus elargior & parem uel maiorē potius laudē aſſequor. Quod cū propter tirannideȝ nulla ī re cognatis meis ſim conferendus: eis me tamen liberaliter exhibeo. Ad eos autē qui mihi exprobrāt ꝙ largitionibus perſuademus: hac utimur excuſatione: ꝙ quibus liberales ſumus: eos pro humanitate cogere non poſſumus.

¶ Lacrito.

QVoniaȝ pro huiuſcemodi ſpe nobis tantopere timentibus periculis nos exponi non oportuerat: nolebam grauiores exitus experiri Verum ex quo virtus tua noſtrū vicit timorē: bene quidem ē & bono uſus es auſpicio: ꝙ et alia tibi vota ſint ſuceſſura: nihilo tamen magis: et ſi ſaluus ſis confidimus: ſed quoad incolumis redeas ſollicitamur: Que igitur in profectione tua te admonui: eadem cures uelim diligenter: vt poſthabito oppido lacritum nobis ſerues incolumē. quem pro omnibus locis: ciuitatibus: tyrannidibus: & ipſa deniq̧ per deos anima mihi eſſe arbitror.

¶ Lacrito.

ET tuaꝝ promiſſionū memēto lacrite: & phalaridis ſolitudinis curam habeas. Quāta amicorum inopia laboreȝ uides: ſcribo autē timide: neq̧ multoꝝ vires formidamus: quippe qui lōge ſūt noſtris inferiores: neq̧ noſtroꝝ inbecillitati: cum

omnes hostes viribus excedamus: ne maiori iã stu
dio fortis apparere cõtẽdas: neq; egre feras res bel
licas: nisi omnibus militie muneribus tempori ad-
sis. Memento autem q̃ depositum tibi teipsum cũ
a nobis dimissus es cõmisimus quod nobis saluum
reddere promisisti: id nunc maiorẽ in modum ro-
gamus: non ut te & ingenio tuo quicquã indignuz
facias: quod a lacrito fieri nequit: sed ut in aliis cer
taminibus virtutem tuam possis ostendere. Nunc
vero: & si teipso paulo molliorem: in aliis rebus p̃
stantiorem te exhibere poteris.

¶ Lacryto.

Quod filii tui obitum iniquo animo feras: ve
nia profecto dignus es: et me quidem maxĩe
tui miseret. nec secus a quiuis tuorũ familiariũ ca-
sum reputans doleo. Et si in his duriori natura sim
ea. s. grã q̃ qui ĩmodice aduersis reb9 ãguntur: eos
nihil proficere intelligo. Maximũ autem calamita
tis tue debet esse solatiuz. Primũ q̃ pro patria for
titer in bello filius tuus occubuit. deinde q̃ in ip̃a
victoria pulcherrima eum morte fata honestarũt.
Postremo: q̃ nullo turpitudinis genere uita coinq
nata: morte proprias ṽtutes finiuit. Incertuz. n. est
an bonus uitam in deterius cõmutet. Rebus nanq;
humanis fortuna maiori ex parte: non uoluptates
dominãtur. Qui auteз irrep̃hensibilis morit̃: in op
timo glorie statu collocatur. Puta igit̃ ab eo & qđ
genueris: et quod educaueris: meritas grãs accepisse
quũ ad mortem usq; in virtute & bonis moribus

perseuerauerit. hanc ei vicem redde: ut modice & equo animo eius mortem feras.

Lysidi.

NOn admiror quãobrem neq patris tui: neq filii simile quicq habeas lysides. Non.n. lysi cratis filius: neq neoptolomi pater es: qđ & matrẽ tuam et uxorem multis siculis affirmasse aiunt: & propterea maximam laudem consecutas. Vnũ enĩ et hoc eorum e numero est que laudẽ merentur: ut nemini maxime his quos nouimus mentiamur.

Thimoleo.

NOn peccare merito fortasse: & iur ipso dei existimat. Peccare uero & idcirco posthac cautiorem fieri hominis. Qui autem neq quoq peccat neq cum aduersam incidit in fortunã: sibi cauet: nescio an alius existimari possit q̃ omnino malus. Turpissimũ igitur est et adhuc.n.propius accedemus: eum qui stulticie sit factus exemplũ: ne sua qdem ipsius calamitate bonũ fieri.

Humanũ ẽ et nõ perm nũ:

Phoedimo.

PErsuasi sumus iam tercio nullã abs te iniuriam accepisse: & si in singulis accusationibus nõ leui in crimine sis deprehensus. sed qualẽ te esse vellemus teq erga nos esse decuit: talẽ arbitrati sumus: & accusationum crimina: eo q timuimus deprehendere de te veritatem: falsa duximus. Certo tamen scias qui nihil aliquando mali cõmiserunt: quom illata metuunt crimina eos fortune iniquitate visos: non iniuria puniri. Cura igitur ne aut

mores qui te inimicum arguant: aut fortunā exhi-
beas. graue autē tibi uideat̄: non id solum q̄d quom
sepenumero a me in singulis iniuriis tuis beneficia
acceperis: his ut te decuit non respondisti. Ego enī
non sinā humanitatem malicia esse inferiorem: sed
etiam ne teipso erga collata ī te libenti animo a no
bis officia: inclementior uidearis.

¶ Agesilao.

Thelesippe egre mihi ferre uidetur tuā apud
siracusanos morā. Quippe q̄ adeo cupide: a-
deo pudice: vxoris munere fungimur: ut testetur
nos tanq̄ qui in te graue habeamus impiū: te diuti
us absentem se nō perpessurā. Suū p̄terea prēm im
plorat intelligis fortasse quid minetur: & certo fac
turā scias. Neq̧. n. alienū a se viruʒ existimari pōt
negligere. Ipsa ut cogere te possim ad reditū arbi-
tratur: ego autē illā. Nā neq̧ tam phalarim q̄ the-
lesippē te arbitror formidare. Redeas igit̄ et deside
rantibus te redde. siue nos magis: siue illā uerereris
que profecto digna est que plurimum ametur.

¶ Polinnestori.

MVlta et magna nobis testat̄ lacritus & aliis
de reb⁹: maxīe āt de societate scutatoꝝ. Tuo
enī & pugnantiū viroꝝ studio oppidū captum af
firmat: et equos suos tibi ut uidet̄ elargiendos hor
tatur. Ego v̄o et si omīa mea munus a me accipes:
adhuc timerē ne tuo vincerer beneficio. At nūc cū
neq̧ munera nostra accipias: vinci sane tirannum
a priuato confiteor. Q. si in presentia terciā prede

Thelesippe vir[illegible] absente ad uxo[illegible] sollicitat: ne [illegible] inferi [illegible] [illegible]

partem inter milites diuidendā non acceperis: quā quū mox tibi lacritus largiret̃ recusasti. Certo sci/ as seniores nos non in beneficiis cōferendis: hoc.n. in tua non est potestate: sed ī accipiendis posthac fieri cogeris.

¶ Polinnestori.

TImuisti nostras minas quū rursum ut te ro/ garem non oportuerit. predam.n.ut censui/ mus partitus es. & periculo℞ socios premiis hones tasti: & recte quidem delectasti nos: & inuitasti ne quid abs te petere dubitaremus & socios: si quando usus uenerit: ad pugnā prōptiores reddidisti. Quis enim laborū onera nullo proposito premio subire vnq̃ uoluisset? sane nemo qui eo℞ periculum fece/ rit. Nec igitur alio℞ uel potius utilitatis nostre ḡ cia accepisse. ut.s. milites: si in posterū his nobis o pus fuerit: promptiores redderes.

¶ Lysandro.

PReuenimus que misisti auxilia pri⁹.n. q̃ ad euclidē uenissent: hostes conspicati sumus. Quare nihil ad pugnā utilitatis absente conducto milite cepimus. Ad opinionē vo & laudē plurimū ad paucos nāq; bellatores non ad oēs victoria refe renda ē: sed cum grauioribus nosipsos periculis ex posuerimus maiora premia sumus assecuti.

¶ Arimacho.

NOn egre ferimus calūpnias neq; habitam de nobis a nostris hominibus opinionē: quū vi deamus oīs eque iniuste facere: vt longe iā iustior iniuria q̃ iusticia existimetur. Tantū aūt abest vt

opera mea abſcondā: ut in his audeā dicere: aliis q̄dem natura: mihi uero neceſſitate contingere taleꝫ eſſe. Confitemur iniuſtis nos cōmoueri affectibus. hoc tñ aliis quoqꝫ omnibꝰ inſitū eſt. Verꝫ hoc intereſt ꝙ nos tyranni nr̃a freti poteſtate: que facimus palā profitemur: priuati ſupplicii metu abnegant.

Polyſtrato.

ET ad alios oms̄ amicos litteras miſimus: ut q̄ primū agrigentū ueniant: & te obſecro ante olimpia uenias. Volo.n.amiciſſimoꝫ collegio accite queādmodū alias res meas curar̄ diligentius: & de rebus magnis & grauibus conſiliū capere: nullo tñ uos aut labore: aut incōmodo afficiā: ipſe.n.mihi ipſi ſatis ero: ſed tñ ueſtrā ſequar ſententiā: ut ſi ī principatu ꝑſtitero: ſepenumero uos et accipere comiter: & complecti poſſim. Sin fortune iuſſu deiciar: vltima accepta ſalutatōe eoꝫ que egerimus memores ualeatis.

Polyſtrato

EGo eoꝫ neminē in quos bn̄ficia contuli: neqꝫ tibi neqꝫ cuiq̄ palam fecerim: nō.n. ut que a nobis recuſas munera accipias. qui accipiunt indicare: neqꝫ iis qui ſine ſuſpitione accipiūt exprobrare licet. Neqꝫ eū non accuſandū cenſemus: qui aut ſua predicat bn̄ficia: aut predicātibus aures accōmodat. Verꝫ qui preter uoluntatē meā ui & īiuſte multa ex rebus meis diripuerūt: tu te reputare potes Atqui plurimos inuenires qui omni conatu aliena detiner̄ conant̄: neceſſario tādē reddiderūt: & belli & armoꝫ metu nōulli iniuſtiſſime: ſed & om

nium piissime pro viribus detinere contendentes· iniquas tandem & scelestes pecunias in tot periculis seruare nō potuerunt: quas coactos accipere: restituere oportuit· Quē nā tu per Iouē imitatus es? vt munera a me accipere nolueris· Nā excusatiōes quas simulando affers: & hac et innumeris aliis rationibus refellūtur: siquidem ipsi inimici pecunias impias confitent: nisi hoc intersit quod illi iniusto rapine nomine īpietate etiā adiectā habere· conantur· Tu vo iuste a fideli animo sponte acceperis·

¶ Astyphalensibus·

NVllo me maiori dolore affectu3 in uita mea conscius mihi sum uiri ciues: q̄q̄ multis et opinatis casibus agitatus· Nullaq3 maiori leticia qp pe qui neq3 expers sum uoluptatū: incredibilē dolorem illa mihi dies attulit: qua patria iniuste puls9 sum· quod quidem etiā cōmerētibus est grauissimū Leticiam aute3 quū mei publice recordati ꝑ tempore lrīs me uestris tanq̄ bene īstituto & uestri studioso in uestris vsi estis necessitatibus· non tam ut arbitror grā ex decretis quispiam accipiendi: q̄ testimonio quod publice quidem: sed iniuste exulauerim· Et ut exilii mei auctores argueretis· Neq3· n· petere ab inuiso graciā neq3 accipere quisq̄ patitur sed non huius temporis est: vt de uobis tanq̄ amicissimis conquerar: qꝫ superiori tempore nūq̄ me usi sitis· sed ut grām habeam qui nunc me utimini Vos igitur q̄ a nobis accipitꝭ: dare ꝑfecto uidemī·

Alyno... Astyphalen... phalais exulb... patr... mide... in Sicilia ... tor ... ne... pre... ... illi... ... munera plurimi ... ... malum

adeo petitionem vr̄am in beneficii locū aſſcribimꝰ
ſiquidem nō tanta accipere voluptatē: quāta dede
ro· Quid enī patrie amatori pulcrius? quid glorio
ſius q̄ uideri ſuis ciuibus benefacere? quod litteris
veſtris mihi elargitum eſt· Qꝛ vero ſerius ad vos
munera noſtra ꝑuenerint: q̄ volueritis: neq̧ me ne
q̧ veſtros legatos: ſed hiemē & anni temꝑa accuſa
bitis· nemini ſtudiū noſtrū defuit: veꝝ in modicis
tempeſtatibus factū eſt: vt ne ſūmis quidē auda-
ciis nauigari licuerit. Qꝛ ſi que mittimus maris pe
riculis ſeruabūtur: graciam fortune habere non er
rabitis· ceteꝝ ea uobis legati reddēt· Eolophus au
tem cui una cum iis profecto ad vos epiſtolam de
dimus: ſingularum rationē exponet: & que et quot
mittimus ſignificabit: reliq̄ ex ſententia utamini·
Pecunias v̄o in patrie reſtitutionem ornamentūq̧
impendatis· Neq̧ meis hoc admonitionibꝰ: ſed cō
ſilio & uoluntate ueſtra faciundū reputetis velim
Nemo·n·aliena voluntate bonus vnq̄ fuit: ſed ſua
At ſi qd de vobis ſuſpicandum eſt: quod ad aliud
elargitur: ad aliud abutimini nō neceſſarium· Cer
to ſcito te nullis nos muneribus tantoꝑe vituperā
dos quam qui dederit laudandum· Vt enim ab-
ſurdum eſt qui patria exulet ſuis pecuniis eam ruē
tem reſtituere: ſic qui eam incolunt cadentē negli-
gere· neq̧ alieno quidē ſumptu ad eā reſtituendā:
contende· Atq ſi dignū iudicabitis: nō ſolū hec me
vobis miſiſſe munera: ſed etiam populo: ciuitati· &
diis patriis· Tunc de conſilio veſtro maiorem lau-

dem assequimini: q̄ qui proprias pecunias miserit. Quis enim ignorat munera dantis esse laudẽ: recte autem his uti accipientis. Velim equidẽ vos virtutis potius q̄ liberalitatis nostre testimoniũ accepisse. Alterꝝ enim benigni animi: alterum opulentie fortune laudem ostendit. Valete.

¶ Atheniensibus.

VEnit ad nos faber vester Perilaus atheniẽsis opera nobis insigni admodũ arte elaborata afferens: quibus delectati humane eũ accepimus & dignis muneribus cũ artis: tũ patrie grã donauimus. Non multo post tempore taurum naturali statura maiorem fabricatus: agrigentũ petiit. Incredibili affecti sumus voluptate: quũ officiosum animal: et homini sociũ accepimus. Et profecto id nobis spectaculũ regium: & opus laudabile visum est. Nondũ. n. in eo latentes cruciatus ostenderat. Reserato autem latere omni crudelitate plenum & omni morte iniquius supplicium apparuit. Tum perilai arte laudata mores puniendos duximus: sui qꝫ eum ingenii periculum ante alios: quoniam ipo auctore peiorem inuenimus neminem: facturum merito censuimus. Is igitur in taurũ inclusus: circũ igne: ut ostenderat: accenso dire artis uerum perhibuit testimoniũ. Neqꝫ. n. qui cruciaretur vidimus neqꝫ lamentationes audiuimus. eiulatus tm̃ intus excitos administratorꝝ aures es emugiebat. Verꝝ athenienses quũ vos iniquo animo fabri vr̃i interitum ferre: & mihi succensere audiã maiore in modum

admiror·neq; hactenus id mihi persuadeo·Si·n·q̄ꝺ grauiori supplicio in eo non animaduertimus nos accusatis: grauius ꝓfecto nō inuenimꝰ·Sin ꝗ nul/lum mereretur: mihi sane videmī (quuz pre uobis humanitatem feratis) laudare crudelitatez· siquidē aut unius hominis opus: aut vniuerse ciuitatis id esse oportet Vtrū sit vestro tandē erga me animo dignoscetur· Nam si iuste perilaus periit: & nemo athenienſium illius ingenio est: aut moribus: de beneficio nos accusaretis· Sin iniuria interēptū dicitſ mox ꝓfitemini nihilo meliores esse uos perilao Me autem nondū penitet ac si iniuste egerim nisi mihi ipsi videbor preter iustum egisse· Atqui nemo ius a tyranno requirit· Quod enim ad eius salutem facit id iustum uidetur: Ceteꝝ meam ego cautionem & principatus munimentū tutissimū abstulisse mihi profiterer: si iniuste in perilauz uiderer animaduertisse·Sed mihi persuasus neq; uobis: neq; grecorū cuipiam eo illū supplicio iniuste affectum videri: quod in alios excogitauerit·fabrum uestrū cum alioꝝ tū mea maxime gracia puniendū duxi: siqdem eo munere aliquo me eiusmodi supplicio dignū arbitratus est·Et licet tormentuz nobis contra cōiurantes in nos acerbissimū inuenerit: nr̄am tam cautionē in quibus iusti iudices constituimur contempsimus: ip̄m dumtaxat ius reputauimus·Neq; enī ignorabā si longe etiam peiores inpune dimisissem mihi profuturum·Noram mansuetudinis nr̄e opinionē magis in me insidias concitaturā· Intelli

gebam huiuſcemodi perilai ſupplicio vniuſcuiuſq
in me ſtudiū allaturū Videbam forſitan ſatis mihi
futurum ipſa vi propter in me coniurantiū neceſſi
tatem· Noꝝ nos omniū non īmemores poſthac cu
iuſq̄ laudū indigi· Impium tn̄ putauimus hominē
hominibus huiuſmodi mortem excogitantem im/
punem dimittere· Idcirco quibus ipſe alios nihil in
eum iniuſte molitos iiſdem eū artibus perdere vo
luimus· Et merito ſane a nobis : quos tali munere
dignos exiſtimauit ita mulctatus eſt· Fortaſſe quiſ
piam ueſtrū athenienſes: noſtris auditis rationib9
quod iiſdem cruciatibus quos in alios excogitaue/
rit:auctorem perire oporteat innumeris me furiis
deberi : vel potius omnibus ſuppliciis vna tantuȝ
anima non ſuffecturum: et mihiipſi meritas penas
me perſcribere arbitratur· Verūtamē ſi omni amo
to odio:iuſte rem ipſam reputare uolueritis: profe
cto non ſponte noſtra nos hec facere : neq que for
tune iuſſu patimur iure perpeti cognoſcetis· Nam
quom propter tyrannidem liceat nobis crudeles
eſſe : id tamen : quin malum ſit non ignoramus :
& qđ opera noſtra corrigi nequeant : id profecto
grauiſſimum confitemur . Vtinam ad ea neceſſa/
rio non cogeremur : nemo alius pre nobis vt bon9
laudari poſſet· Et quis nam veſtrum athenienſes:
aut quis alius : inſidiis in ſe deprehenſis earum au
ctores omni vindicte genere non proſequeretur ?
Quod cum eiuſmodi perilaum inuenimus : ſuppli
cio duxim9 afficiendū: nec ignoro peſſime mihi cō

ſoluiſſe:ſed me conſolor q̄ non ſponte mea hec fa/
cio:q̄d iis quos ulciſcimur non euenit. equidem ſa/
pientiſſimi indigene athenienſes: in hoc ego mores
veſtros imitatus ſum: ille autē tyrannoꝝ. iur̄ igit̄
non quales natura ſumus: ſed quales nos ipſe effin
xerat:in ſe expertus eſt. Certo tn̄ ſciatis velim: q̄
neq; ego priuatus perilaus eſſem:neq; ille tyrann9
phalaris. Vobis autem non mō ignominioſum eſt
ſi iniquo animo illius feratis ſuppliciū: ſed ſi huiuſ
modi viros ꝑpetiemini. Omnino.n.humanū gen9
iniuria afficiebat:quū ea excogitaret tormenta:ſed
precipue vos crudelitatis arguens:peculiares:nati
uoſe ciuitatis vr̄e mores coinquinabat.Omnes igit̄
hoc perilai ſuppliciū laudaturos arbitramur. Dig
ni.n.hac ſententia tales ciues: ſi quis tamen fuerit:
cui huiuſcemodi mortis genus nō placeat:id etiam
perilao ingratum fuiſſe non ignoret.

Teleclide.

Quadam ipſius tua ſententia uſus: ad multos
ex amicis verba feciſti: ea forſitan gracia q̄d
factum eſt vt tui mihi ſermones inferrerentur Q̄
ſcilicet poſt artificem tauri perilauȝ alios eoſdem
cruciatu interimere non oportuerat:eo q̄ propria
mea laus periret.Ego autē illi9 ſupplicio mihi lau
dem non quero:nec laudis grā ſic in perilaum ani/
maduerti:neq; quom alioꝝ ſupplicia mihi crimi/
ni dant̄: iniq̄ aīo fero. A mala.n.uel bona opinio/
ne vltio ſeiuncta eſt. Certo tamen ſcias quoniam
alii in tauro cruciandi erant: idcirco in perilaum

animaduertimus. Pro ereo. n. opere munus nō mor
tem merebatur. Equum igitur fuerat illoꝝ causas
in perilaum & in omnes qui in eiusmodi fortunaȝ
eos venire cogerent referri Qꝝ si nos ab inique stul
teqꝫ iudicantibus referetur: non egre ferimus: q̄ad
iur̄ supplicio affectos qui a nobis interempti sunt
ostendere poterimus. siquidē nos a primo queȝ om
nium hominū uel humane potius nature gracia: ig
ni assumpsimus exorsi itideȝ de omnibus disquiretis
Atqui si perilai et alioꝝ quos alienarū iniuriarum
causa puniuimns suppliciū laudatis: profecto iiu/
ria nos accusationibus prosequimini: si eos qui per
fide capiti nostro insidiis īminēt morte ulciscimur
Essem nancꝫ omniū sane stultissimus: si aliorū gr̄a
sontes etiam: si mihi benefacerent: ulciscerer. Ego
autem qui mihi insidias moliunt̄ impune dimitte/
rem: & in alienis rebus infamia suscepta: cuȝ adeo
insidiantibus formidolosus uidear mea ipse pericu
la contēnerem. Desine igitur et tibi & mihi mole/
stus esse.

¶ Nyceo.

NOn videtur tibi graue eculeum taurus: necꝫ
alia que habemus tormenta. exquo omnem
ad illa misericordiam: quom nobiscum pugnatu/
rus non sis: consumpseris.

¶ Cleomedonti.

TV me vt audio: accusationis prosecutus: mi
seros cleombroti casus deplorare non desinis
Ego vero te Cleomedon: & longe illo iniquiora

audentem et omnino inbecilliorem: in nostram vē turum potestatem non dubito.

¶ Cleomedonti.

SEptem his & triginta quos in camarinensiū contione contra naturam īmanissime confla tos conquereris: vellem equidem contentus esse: & per Iouem desidero. sed uideo mihi per quosdam nō licere: quin res ulterius progrediātur. Ipse enim nouē & triginta fieri cogis: quū te & stultissimum epythersem illis adicias. Neq; idē est an uestris me calūniis afficiatis: an pessimi meis pareatis ultio/ nibus.

¶ Tymandro.

QVod in presentia camarinenses exercitū con tra me excitauerint: illi9 forte temporis tibi solatium prebet: quo magnū: leui de causa bellum ut moueant: a te persuaderi non potuerunt. Veruȝ quū spes tua te frustrabitur: tunc ꝓ meritis: nō eo rum que fecisti: sed que patieris dolebis. que tamē ti bi solacii utilitas? Nā si nos persuasuri fuiessemus: ut veritus es: non temere forsan nostri formidine egisses. Nunc autē ne in ceteris quideȝ rebus mini/ mo nos dolore affecisti. Te auteȝ neq; idoneū red/ didisti qui nostris cruciareris suppliciis. nulla eniȝ tibi morte opus est: cū tot torquearis calamitatib9 Immo si fieri posset longius tibi uite spacium q̄ na tura ferat, prestari oportet.

¶ Thimandro.

COntiones tue ad camarinenses thimander & multa eoꝝ cōmiseratio qui a nobis interēpti

ſunt:inuitū me per deos compulerūt: vt in tauruȝ
cleombrotum intruderem. Quippe qui veritus ſuȝ
ne ſi ego a cruciatu deſiſtereȝ: deſiſteres & tu cōtra
me ciuitatem concitare. Libenter.n.rem meā ppſo
gerendā prebeo:q̄ diu tuas perpeti orationis cama
rinenſes puduerit. Cuius ego conſilia non modo in
Phalarim:ſed ne in phalaridis quideȝ ſeruulū:nul
lius momenti duxerim. Quod ſi utile eſſet camari/
nenſibus cū agrigentinis bellum gerere : nō tamen
facile perſuaderi poſſent:ut id aggrederētur. Nūc
autem bellum omnino ipſo conſultore grauius:vr
potius ipſe orator non parui eſt ad miſeriā momē
ti.opus tn̄ eſſet ut enumeratis belli ſuſcipiendi cau
ſis plebem contra me excitares:vt his pſuaſa ciui/
tate:tu vir bellicoſiſſimus inſcribereris. Vltor tan
tis de rebus ſurrexit:ſed non vultis. ſigilatī.n. plu
res cauſas longe tamen alienas oſtenditis. Veruȝ ſi
quis his omiſſis:quū fas non videatur:teipſum per
ſpexerit:grauiſſime omniū duxerit puniendū. qui
vendita domo:poſſeſſionibus:& ſi quod in his pa/
ternū tibi erat mācipiū: exercitum contra me aliis
& camarinenſibus nugas perſuades. Quod mihi
nil aliud q̄ de te deſperaſſe ſignificat. & merito ſa
ne:ſiquidem multorū malorum cauſa fuiſti:& ciui
tatem cogis:temeritatem tuā:non ſuā ſequi ſnīam.

¶ Epyſtrato.

NOli me ad tui ultionem cogere : quū ter iam
tibi pepercerim:neq; te piculis ampli⁹ expo
nas: quoniam aliena a phalaride miſericordia eſt:

quã & si uos deprecationibus colitis: nos tamen ty rannica ira utemur. ¶ Aripheto.

NOli recensere earuʒ numeꝝ quos in tauro ab sumpsimus. plures. n. sunt: si eorum opa disq ras: q̃ nomina. tamen quũ eiusmodi essent: sub nostram venerunt potestatem. sed nollemus in tam florenti etate senioꝝ curas subires: miseros. n. quicunq nos lesernnt ostendimus. Quom aũt vite mutationes uidere cupias: iam desinas per deos admoneo: non ꝙ quicq̃ mali abs te pati verear: neq enĩ muliebri manu interficietur phalaris: sed ne his annumereris qui in tauro perierunt. neq mihi iniuste calumnie pars ad crudelitatem efficiaris: cuʒ te ulciscar: ꝙ nisi mihi parueris: tibi forsitã maxime expectandum est: de hac quoq admonitione penas luere. ¶ Agemorto.

SEnsimus tandem agemorte quo pacto rebus nostris consulueris: multis nanq rationibus nos dolore affecit eximius hic prĩcipatus: pro quo stultus ego innumeros labores & pericula spõte mea subii. Maximũ autẽ malum in eo expertus sum: nisi boni et mansueti uiri a nobis beneficia velint accipere. Verũ si cui indigentium aliquid cõferimus: pessimos eos esse necesse est. Vos. n. probi uiri: nescio qua ratione mea omnia spernamini: quid aliud causa est: q̃ quod a nobis beneficia accipe formidatis. Quãobrem ex tot condiscipulis meis equalibus amicis: nõ modo nemo me uisuʒ uenit: sed ne pollicetur quidẽ preter calisthenẽ: quẽ neq vẽtuꝝ

certo scio: & aliis huiuscemodi fortasse utimur ex/
cusationibus: ne munera nostra palam detestari ui
deant quo2 ut ad me principio uenirēt. alios mor
bi: alios parētes plurimos ꝓhibuere respub. Te au
tem nondū ad me vocatum memini: quū nihil esse
consecuturus: nec uocarem: nūc maxīe quū aduer/
sam valitudinē tuā: & filios post meū a patria dis
cessum tibi genitos a paurola accipiam: & per Io/
uem tibi congratulor: & affinitatis et suscepto2 li
berorū gracia que igitur excusatio tibi relinquitur
ne uidearis formidare? Nā cū non inuidiosum ad
te munus quale cum tibiis & cantibus totius ciui
tatis spectaculo mittendū esset: sed parum auri in
tempesta nocte misissem: tanq̄ indignū facinus &
scelus reiecisti: et merito sane: impii nanq; viri &
hominū cede coinquinati ea munera erant. Ah ni/
mium asper erga me & iniquus es agemorte: addo
etiā inhumanus & crudelis: qui nulla infelicis pha
laridis misericordia mouearis: quū tanta in presen
tia miseria afficiar. Nā quū ea maxime gracia op/
tassem principatū: vt in amicos clarissimus habe/
rer. dei benignitate q̄ primū vota mea consecutus:
non habeo in quē beneficia conferā. Sed qđ mihi e/
rat omnium futuru3 solaciū: eo me amici priuatis
neq; erga uos ulla me liberalitate ex re2 mearum
copia uti permittitis. Quo fit: ut cū que uobis da
re volum9 munera contēnatis. In tyrānidis adula
tores & scurras: quibus dare nollemus: ea conferre
necessario cogamur.

¶ Teucro.

ARisthomoni tuo ager datus est:& hyppoliti non vacauit crimine: te uero : ut pollicitus es expectamus. Ego bene valeo si bene ualere est: mlta me aggressum:& plura assecutum:& de te mor gracia meliorē etiā penitere.

¶ Teucro.

PHilodemi uxorem Cleenetā quam nosti teucer: quū nuptiarū filie gracia alloqui uellem negociis impeditus non potui: quibus te huc vocassem: nisi ea gracia te a siracusis relinquendū statuissem: ex quo plane intelligere potes : serio nos de his ad te scribere. Eam igitur adeas:et quinq; ī dotem talenta genero cui filia nupserit policere: non tam muneris q̄ reddendi philodemo debiti gracia. Q si quispiam rogaret vnde nobis tot philodemi pecunie sint:ne scire te.sed ad me qui acceperim:& eum qui dederit in totū referas. et date operā vt leontes gener accipiatur.uenit.n.ad nos:et illā uxorē efflagitat . cui ego omnem operam policitus : ad te q̄ primum misi. Si potiorem tamen generum inueniret mater: nihilo segnius dotem promittas neq; contendas.Siquidem non vnus dumtaxat philodemi gener nobis cura est: neq; cum pecuniarū liberalitate largimur & nuptias.sed noli queso tam negligenter hoc agere: ac si quinq; talenta reddas: sed tanq̄ accipias. Turpe.n.est data pecunia male rem gerere. ubi non ea gracia quā spōte dederim9 dedisse uideamur.Neq; quicq̄ tale efficiam:ut du apud me philodemi pecunie fuerint: dānum ī filie

nuptiis impense utilitatem mihi attulisse nideant. Nã quũ nihil eiusmodi me cõmisisse uiderint: nemo id de me poterint suspicari. Vtinã iniquiorib9 ubiq; moribus Phalarim clamitarent. Ceteꝝ mitte nubenti virgini quatuor equales puellas: & mu liebres vestes quas ad te misimus. & aureos. lx. & q̃ primũ celebrẽtur nuptie admoneas: siquidẽ in hũc usq; diem etiam nimiũ dilate sunt. Munera prompto et alacri animo mittas: ut etiam phalaridis sũptu graciam asseq̃ris. Et hec ita se habeant teucer In ceteris autẽ & tanq̃ uirgini: et mulieri viro or be consulas: ut vsus fuerit. Et quũ eaꝝ desiderio satisfeceris: nuptias cũ matre & magnificas & sumptuosas facito: ne siracusanorũ: aut puelle cognatoꝝ quispiam felici nuptiarum die: miseꝝ pro beato philodemũ appellet: sed aduersam eius fortunã excuperemus.

¶ Teucero.

Philodemi peregre nauigatio tui quidez viri nostri autem incõparabilis amici: tibi glorie filie ṽo. xx. iaz annos domi innupte infelicitati red dere uidetur. Nupta enĩ si post aliquot annos viro careat: in uirtute corroboratur. Filia uero preter etatem virgo crimine non caret. Omnibus nanq; hominibus turpissimũ uidetur: & profecto sic est: ut ultra maturos annos puella innupta remaneat. Iã pridem. n. illius uitã quẽadmodũ tuã apud uirũ laudari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quã & tu & ille genuistis filiam: solatium tibi esse existimas. Atqui iniquuz est mariti desiderio priuare.

nuptiis filiam· Neq; idem est carere viro qui pau lopost rediturus sit:& eo cuius nullam adhuc neq; expientiam neq; consuetudinē habueritis:cogaris· Ceteris quoq; nature legibus neq; obscuris parenti/ bus:neq; pecuniaru; inopia laboretis· nullo pacto tante īfelicitatis argumētū ppetiaris·Quinq; apud nos talenta filie dotem reliquit:quū nauigaret phi lodemus:neq; quiq; dūtaxat : quippe cui cōmunes sunt phalaridis pecunie·Quāobrem nescio cleenete quid differas·Nihil opus est ad filie nuptias philo demi aduentu:que in eius reditu reici possunt noli mus preoccupare· Que autem ipsa natura inuitis nobis urget quū fieri possint ne differamus· puelle etas moras nostras non patitur. forsitan philode/ mus his impeditur causis: quibus patre; impediri consentaneū est· Q; aute; natura viro puella: pre ter legem domi desideat : nulla est excusatio·Neq; in presentia tam patre ei q̄ marito opus est·Tu ve ro in his necessitatibus & fortunis absenti patri eti am presentem matrē addi existimas oportere·Nō sic inq̄: sed si mihi obtempaueris: ut uiro feliciter: & filie decori consules · Nam quū alia multa recte absente philodemo effeceris: hoc vnū pre omnibus cōmune bonū annumerabitur:& pudicā uirginem matrimonio honestaueris·Noster autē teucer:quū volueris & pecunias tibi: & si quid aliud ad nupti as necesse fuerit dabit·tu uero q̄ vis iubeas:& phi/ lodemi ad nuptias reditum optato· nō tamē vt in illum puelle etatem reicias : & tuum erga virum

desiderium ut incolumis sit atq; redeat. & alia hu-
iusmodi non minus tui erga ipsum animi sit testi-
monium. ¶ Teucro.

PHilodemi filie nuptias ante tuas nobis reddi
tas lr̄as audiuim⁹. Precurrit. n. fama eos etiã
qui multa utuntur diligentia ad ea que facta sunt
q̄citissime significandum. Et si e longinquo res ge
stas nuncia dea perferat: et nos non ĩmerito ei for-
sitan succensuimus: quũ tales nõ predicauerit: qui
quũ aliorum: tum eius maxime gracia in tãtam dã
namur crudelitatem: siquidem nos vndiq; malos
omnibus proclamat. Quo fit ut qui nunq̃ me vide
rint: neq; experti sint me ac si ad hominũ exitium
natus sim vituperent. Hee igitur mee calamitates
sunt: nec alterius cuiuspiam. Aedes autem in quib⁹
et leontes & theano primũ coiere: ut non habent: ĩ
posterum quoq; habeant permittas: neq; his hime
neum laribus amoueas: ubi celebratus est: dignum
donum & q; iis qui accepturi sunt probetur eas ar
bitramur. Carissima enĩ coniugibus loca sunt: vbi
prima virginitatis vincula soluerunt. Inuidia aũt
apud syracusanos dignior philodemus q̃ misera-
tione iudicetur. Et nemo in summo felicitatis gra
du tam fortunatus: q̃ ille in aduersa fortuna ab in
uidis existimetur. Phalarim autem odio habeant
omnes. Neq; enim innoxium odium recusamus.
Quisq; autem pro se maxime cupiat & si dissimu-
let: huiusmodi sibi amicos comparare.

¶ Philodemo.

Leontes &

Ne

IN magna mihi ſtulticia verſari uideris phi lodeme: ſi tot preces & uota a nobis pro red ditu tuo fieri exiſtimas: quinq̨ talentorum gracia ne nobis pereant: que nulla utilitatis ſpe. neq̨ tue amicitie gracia dedimus. rem profecto ne vulgo q̄ dem dignã. Q̄ ſi omnino vis a te uideri dotatam filiam: nihilominus iſta tua ſunt. Sin negas: addas his totidem: & decẽ talenta dotem ſcribe. vt ſi pla cuerit: dotis pars phalaridis ſit: pars ex philode/ mi facultatibus. Theano autez multa & magna de me tibi referens mihi graciam reddit. Q̄ enim ad huc puella a nobis accepit: mater facta teſtatur.

¶ Cleenete & Theano.

VEſtram beniuolentiam libenter accipimus: quũ phalarim tanto ſtudio appellare conten datis: mee tamen fortune: & ſi nos ipſos defenda mus recuſant. Inuenietur. n. nomen ip̄m ab ipſo ge nere nulli reprehenſioni: accuſationi ve obnoxium Nos autem ob multa et magna que acerbiſſimi fa ti neceſſitate inuiti egimus dãnamur. & meum no men nullam aliã ob cãm graue eſt: q̄ quia legibus non obtempero. Lex uero ipſe ſum ſubditis. Quã/ obrem quam mihi graciam phalaridis appellatio ne exhibuiſtis: eam nunc referatis: ne id nomen im poſitum velitis.

¶ Himerenſibus.

DVſſimus uobis ut ſtheſicoꝝ ad nos: & cono/ nem: & hermocratẽ q̄primũ mitteretis. Vos aũt eoꝝ loco ſameã & licarcũ miſiſtis. Q̄ ſi qualez

me arbitramini: talis esse3: nō ignoro grauissimū ali
quid cōtra uos moliri me oportuisse: eo ꝗ illos mi
hi nō tradidistis: & continuo ad nos & sthesicorus
& conon et hermocrates venissent. Neq; eni cyne/
dus conon uobis cure est: samea & licharcho clariſ
simis: et vestrū omniū humanissimis viris postha
bitis. Verū ego neq; modestos homines: & qui nul
lam mihi: neq; patrie iniuriā intulerint: iiusto affi
ciendos supplicio: neq; cōmune3 grecorū legem vi
olandā duximus. Et si uos plurimas obrogaueritis
quibus contra nos tulistis sententiā. sed quid opus
est hec uerbis explicare? quu3 et mihi: & ad quos
scribo plane nota sint omnia. Atqui neq; uos imi/
tatus sum: neq; imitabor. Ego inq̄ & homicida &
tot sceleribus obnoxius. sed remisi ad uos legatos
vr̄os cū mihi ex duobus alterū impune facere licu
isset: aut cogere uos: vt pro iis illos ad nos mitte
retis: aut his qui in nostra erant potestate suppli
cio affectis: meam in illos iram effundere. Et pro
fecto eo iam res & iniuste uiuendi necessitates rede
gistis: vt nihilo nos peiores legatis vestris interfe/
ctis: neq; meliores seruatis arbitremini. Confuse e/
nim iam res mee sunt & coinquinate: & parum
nobis momenti ad hominum ul' beniuolentiam: ul'
odium: iuste an iniuste faciamus esse intelligimus
Et in hanc vos hymerenses conditionem: maxi/
me & viri illi vestri compulistis: & aliorum qui/
dem quecunq; vestri causa passus sum mala posset
venia dari auctoribus: et preterita obliterari.

Verum q nihil quicq̃ iuste fieri liceat: que pro me ritis pena ab his exigi posset qui auctores fuerint? Preterea longe iniustus esset ut quidam nostra pe rirent iniuria: q̃ si eorum gracia in vos grauius a/ nimaduertere cogeremur. Ego tamen himerenses: et si hec omnia reputarem: & indignarer: et tyran nus haberem: si nõ quos uellem: at quibus interfe/ ctis: nihilominus vos dolore affecissem eis peperci. & hospicio acceptos ad uos remisi. Q si vicissim equi esse uolueritis: que ciuitati vestre calamitates pendent: in duos uel tres conuertere satius ducetis At si conon cuius corpore singuli uestru3 turpiter abusi sunt incolumis seruabitur: vniuerse ciuitatis excidium a nobis expectetis. totis nanq viribus cõ tendemus. ne nihilo nos q̃ opinemini: humaniores experiamini.

¶ Sthesicoro poete.

AVdio te maiorem in modũ formidare: quu3 vires nostras: & que in nos molitus es: tecu3 reputas. Sed admiror q nunc tandẽ formides: & non quũ primũ contra nos agere cepisti: quũ ab in iusta vt dicebas tyrannide hymerenses vendicare uelles. Cogitabas que himerensibus dicis forsitan fi eri posse. Si igitur mortem ut sapientem decet: con temnebas: quid nunc stulte pturbaris? quũ tibi li ceat ea quibus tunc expectatis nihilo imbecilliori animo fuisti iã ppinquãtia generose pferre. Sin ãt ut timidus es: sic timide te ad id qd perpessurus es

supplicium habes. Quid stulte eo i me tempore cla mitasti: & talez tibi comparasti inimicū: quū scele ratum me et crudelem appellares: & ex carminib⁹ tuis uerba in me i contione effunderes? quid autez & musicus poeta dicendi figura. & voluntate vite studiis cōtraria usus es? quū ociosus vacare musis neqȝ magis arduas res q̄ poetā deceat aggredi pos ses. Sed quū pro poeta rempublicam gerere deside res. manent te que non poetas neqȝ musicos: sed po pulares qui supra vires temere audent: quū ab ho stibus capiuntur.

Sthesicoro.

Tyranni sumus sthesicore: non himerensium: sed agrigentinoꝝ. quare tibi ingentes habe mus grās: ꝙ minori mihi adempto pricipatu: ma iorem dedisti. Certo tamen scias ꝙ tyranni agri gentini inimicos nosttos in himera ulcisci poteri mus.

Sthesicoro poete.

Audio te aluntinuz & alexiam profectum & nunciis per ciuitatem missis: pecunias & ex ercitum contra me cogere. Nūq̄ ne igitur sthesico re a reipub. gerende temeritate cessabis? quoz adeo senex sis: neqȝ musarū pudet quaꝝ te studiosum ꝓ fiteris? eas autē ostendis quom iis contra meliores viros utaris: neqȝ filiorū miseret: qui iam viri sunt sed temerarius senex in cogendis militibus & pecu nia: sponte tua versaris: quom inimicū illis tam g̃ uem oppositurus sis qui eos tanq̄ laricem concutiā Ego quidem achiuorū reditus te scribere: & quorū dam alioꝝ heroum stulticiā incusare audio. Tu vo

vt ex alexia in himeram tutus reuertaris nihil cu-
ras? Sed scias velim quod manent te & caphareia sa-
xa: et placteę: & caribdis: et nauplia classis: et nul
lo pacto manus vestras effugies: non inquam & si quis-
piam te deus: secundū vos poetas eripiat.

Himerensibus.

STheſicorū et Cononem: & dropidā apachin
no in peloponensum pro corinthiis ad quos
eos mittebatis nauigantes a nobis captos scitote.
Dropidam fortasse uobis remittemus. Cononem quam
primnm interfici iussimus. Sthesicorus adhuc salu9
est: donec quo eum mortis genere ulcisci uelimus
excogitabimus.

Himerensibus.

PRofecto nobis himerenses: sententiā uestram
plane ostenditis: quod scilicet nihil interesse ar-
bitramini phalarim amicum ne an inimicū habea
tis. Deus autē recte effecit: & firmissime ab eo mihi
significatum. Confido etiā alia mihi ad votum suc
cessura. Ceterū ego cononē: ut ad vos antea scripsi
interimi quamprimum iussi: quom malum viruȝ & in
ciuitate vestra nulla neque cognatione neque affinita
te iunctum intelligerem: Dropidā ad uos honora-
tum remisi ut decuit. neque enī malus est: neque nos ul
la affecit iniuria. De sthesicoro postmodum consul
tabimus.

Hymerensibus.

LIberauimus sthesicorum himerenses et quecūque
contra nos machinatus est: nō vestri gracia
quam sepius etiā pi[illegible]sset: sed deorum quib9 iis curę ē et hy-

10

merensiũ deoꝝ atq̧ heroũ ei condonauimus : nihil enim hēo ꝙ illos accusem. et si maiorem ī modum de uobis conqueri possim. Ceteꝝ ipsi scitis que naꝫ contra me adortus sit sthesicorus: sed puduit sacrũ virum et sapientia claꝝ: et vere musis credituꝫ cynedo et scelesto cononi annumerare:et una interimere. Atq̧ utinā taliũ viroꝝ fatum cohercere mihi liceret. Vobis autē himerenses maiorē in modũ consulimus : ne sthesicoꝝ ingrato : et ei non consentaneo gerende reipub. onere distrahatis:siquidē ab iis qui alexiam proficiscuntur accipimus: inuitꝰ his sed negociis implicat:sed puicacia vestra vincitur. Nolite igitur his in rebus eo uti: quibus non sit idoneus:sed libeꝝ esse et lyre sue vacare finite. neq̧ eiusmodi inimicos ei comparetis:qui nō itidē fortasse cũ illo agent. Qꝫ si omnino opꝰ est qui rei publice curā suscipiat:talem ei perficiatis:quos cũ ceperimus pro utriusq̧ vestrum uoluntate sine superstitione vlciscamur.

¶ Sthesicoro poete.

Si eum non tui : sed nepotis tui grā misiimꝰ. Dignus.n.adolescens est de quo ratio habeat̄ cũ ginnicis certaminibꝰ nihilo sit agesilao inferior Equidem quantuꝫ in nobis est summus euaderet velim. Argentum quod a nobis coram accipere noluisti : nisi in presentia acceperis : proditionis te apud hymerenses insinuabimus. Et si ita constiterit grauius profecto hoc fuerit : q̃ que ad te primum mittere decreuimus. Ceterum age sthesicore

hec musarũ studia: quaꝝ gracia & clarior omnib9 es et admirabilior: & ama & complectere·expectabam in quibus maxime probatus es similis calidissimus esses·

Shtesicoro poete·

TV de nobis sthesicore nihil quicq̃ neq; versibus neq; alia ratione dicas: nihil enim mihi potius est: q̃ si mee taceantur· de aliis sine inuidia arbitratu tuo loqui poteris: et dea tibi inspiret·Ciuiles autem curas nostro maxime exemplo fugias: qui cum omnium beatissimi videamur: nobis conscii sumus quãtis afficiamur calamitatibus: ꝙ si tibi merito ob occupatam sponte nostra tyrannideʒ hec pati uidemur: tibi autem remp·gerenti: grauius nihil euenturũ arbitraris: rebus nostris in presentia omissis: tuas considera diligentius·Nemo·n·pro meliori huiusmodi viuendi ratione suscepta: rempub·gessit· Verũtamen tecum reputa: que nã superiori tempe passus sis·que ue tibi impenderant nisi talis tibi fuissem inimicus· At prestat quidem & si res ad uota fortune benignitate succedant: ne omnia ad eius licentiam expiaris·Eteniʒ tu in presentia neq; hierensium tyrannus es: neq; omnibus quẽadodum nos inimicus: sed rempub·geris & amicos: vt tute arbitraris: eos tibi consiliasti: quorũ gracia nostras suscepisti inimicitias· Equidem si liceret tui coniectura accepta: nollem esse tyrannus· Tu tamen quot et quanta ab eis passus sis tecuʒ reputa. Q̃ si eum qui a ciuibus suis bona plurima: nullum autem malum contumeliam ve acceperit·

non secus te ipsũ cõsideraueris:certo intelliges vi-
rum illum qui ciuili administratiõe omissa·priua-
tis rebus vacauerit:maxime fortuna sua delectari

Sthesicoro poete.

Noli curare sthesicore euboli et eriphandis tui apud me accusationẽ:neq; ullo pacto doleas quod insidiaꝝ causas cõtra nos in te:& pulcherria tua carmina retulerint. Equidem quod nobis peri culũ inhimera ĩpenderit: tu nosti. Quod aũt ni-hil grauius ꝑpessi sumus:delectari te magis: q̃ illo-rum gracia dolore oportet:& ꝙ poemata que tibi dee ĩspirant tantas vires habuerint: et quod nos:si quid tibi cure sumus:seruati sumus ĩcolumes. Que enim cõposuisti:ui sua:plusq̃ lira patiatur possũt et phalaris maior ẽ q̃ q possit ĩterimi. Nos autem cũ maxĩe piclitaremur:& tyrãnum gessiũs et fami liaritatẽ seruauim9:neq; te qcq̃ accusam9:quom in vite piculũ vel in ipsã potius mortẽ insiderimus: neq; eniȝ si impiis suis cõsiliis satisfecissent id ꝓba sset stesicorus. Tu forsitan diuinis tuis carminibus tyranni cedem laudares rationes tyranni cedẽ ĩꝓ bam9 a laudibus prosecutus es neque non si quis tu as ĩprobamus sed phalaridis. hoĩnem ĩterimeñ hoc est non tyrannum. si quidem. vt nosti. nõ sum auc tor iniuriarum:sed propulsator. Neq; dropidas neq; illius probatus vir:sed neq; nostri ipse libera tor. Iupiter tute in templo cum eubulo et eriphãto viris iniquissimis permanere posset. in quibus iu-stus factus sũ et procul a tyrannide. Cinedus autẽ

cono & theagoras qui cedez nobis machinati sunt: necnon amithidas et pericles: & alii eiusmodi iustissima ultionis lege perierunt quos & si nõ tanta mihi ius esset modo ultus mori non recusarez. Dicant me homicidã impiũ: sceleratum tyrannũ: multis & magnis sceleribus contaminatũ: neq; si quid grauius in mentem uenit mihi pcant. Nam apud bonos viros uituperare mihi uiderer: si sceleratissimi me homines laudarent. Quorũ alios in taurũ cõiectos cremauimus. Alios cruci affiximus: quũ opus esset ut de se reliquis spectaculum atq; exemplũ preberent: ne quid contra nos molirẽtur. Aliis oculos effodimus. Alii mutilatis membris rota versati sunt Aliis capita pelle nudauimus. Hi omnes iniuste ĩ nos machinati: iure ipso crudelissimã mortem luerunt. Econtra quos tyrannos nos esse confitemur: neq; negamns ad malorũ ultionẽ tyrannidẽ desiderare. neq; in eos crudeles inhumaniq; esse desistem9 Erga bonos autez tales sumus: qualas ante tyrannidem. Nolim putes sthesicore cum poemata in tirannum scribis: te in phalarim scribere. sed prompto animo deos cõplectere: nihil nos reueritus. neq; quicq̃ quod in mentem venit reicias. Nemo. n. phalarim preter fatum quod ab ineunte etate. & si vatum carmina conticeant: in nos habemus interficiet. Id quuz necessario venerit: quandocunq; nolet tanquaz debitum accipiemus. Verum eubulo et ceteris homicidis: cum inuitis fatis nobis insidias molirentur: meritam retulimus graciam: non

eam que lege hominibus qui tyranni cede inanem gloriam aucupantur: sed que a tyranno omni lege potentiores referri conueniat. Palis.n.pectoruz ten9 corā hierensib9 affixi.et aliis affecti suppliciis in cruciatu pnoctarunt. Tu vo ad multos annos feliciter viuas: nec eiusmodi quicq̄ perpetreris oro: tua nanqꝫ iusticia hoc tibi euēturū pollicetur: neqꝫ vnq̄ phalarim in necessitatem adducas: vt talem in te experiaris. Cure autē tibi sint musaꝝ gloriosissimi labores: quos ad me queso mittas: ut presentibus nos leuent sollicitudinibus.

Androcli.

Ego quidem consulto litteras ad sthesicorum misi. nihilo me iniquiore animo euboli in eū tulisse calumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: vt fideiussorem te exhibeas: nihil eum contra me machinatum me mihi persuasisse. potius enim neqꝫ illos quidem primum quas confessi sunt insidiis: q̄ sthesicori poematis gracia: & non suapte malicia me adortos existimabo.

Aristolocho.

Sidcirco contra me tragedias scribere induceris: ꝙ captum a me sthesicorum dignum quem liberarem existimaui: ac si in omnes poetas humanissimum me exhibeam: longe a veritate aberras. Non enim pari ratione poetas: sed bonos poetas. Neqꝫ inimicos: sed generosi animi

inimicos ꝓbamus. Tu autem quū poeta quidē ma lus sis: inimicus vo ignauus: & animi vi: & poetica facultate: sthesicoro te equiparas. Sed qd ego inter esse censeam: q̄primū cognosces: non eoꝝ gracia q̄ contra nos scribis: si quidem admodum degeneris animi essem: si fabulas tuas curarem. Sed qm̄ quuz tam malus & iniquus sis et poeta: pari te honore et sthesicorum dignum arbitraris.

Sthesicoro poete.

Nicocles siracusanus: non ignoras fortasse quē dico: nā propter familie nobilitatem non is est qui possit ignorari a sthesicoro: vxoris sue obi tum graui & in modico dolore luctuqꝫ prosequit̄: nec īmerito. Euenit.n.ut eandem & sororis ex mr̄e filia: haberet & uxorem. Is inq̄ nycocles: quū mu/ tuum inter nos amorez intelligeret. Cleonicū frēm ad me misit: qui me suo nomine peteret: vt te ora rem vxorem suā tuis versibus cōmendares. Etenim vt a siracusanis accepimus: qui quū reliquas uirtu tes: tum incredibilem eius pudiciciā testantur: nō indigna est que ore tuo laudetur. Nam et si cauen dum sit in nostre etatis homines quicq̄ laudis scri bere: ne poesis venalis uideatur: sitqꝫ et fidele offi cium: neqꝫ sententia nostra improbandum: noli tamen tui egre animi consuetudine abiecta: meas preces contemnere. Non enim decet petentem pha larim negligi a sthesicoro: non ꝙ aliquo meo in te officio debeas: sed ꝙ habitam de te erga nos opini onem confirmari postulamus. Da igitur prompto

animo ingenio tuo dignũ beneficiuꝫ: quod mihiip
ſi efflagito: accipiam autem in amicũ. Reliquũ eſt
ut ad graciã cleatiſthem ſiracuſanam genere. eche-
cratide filiam nicoclis: ut diximus: & ſororis filiaꝫ
& vxorem: & matrimonio iunctã annos xvi. trige
ſimo vita functã morbo: duobus relictis filiis ad-
notes. Capita ſubiecte materie hec ſunt. Inſpirent
autem tibi in his verſibus: que tecum ſemper ſunt
dee & tuum ſacrum & glorioſum caput muſe exor
net cogitatio: quũ aliis laudibus: tum his quas ad
te in clariſtem miſimus.

¶ Nicocli.

MIſimus ad ſtheſicorum quemadmodum ſup
elegia rogaſti: & argumentum ei expoſuimꝰ
vt oportuit. Is libens mihi pro ingenio ſuo ſe fac
turum promiſit. forſitan enīꝫ exiſtimaui ſapientiaꝫ
ſuam meroris tibi ſolatium allaturã. Hic autem do
lor difficilis conſolatu eſt: & q̃ ut verbis leuari po
ſſit grauior. Nam quũ duplicis neceſſitudinis no-
mine deuincireris: de vtroq̄ doles: ſororis. ſ. filia et
uxore cariſſima: forma quidem egregia: pudicitia
vero tanta: ut nulli poſt ſe mulieri ſecũdũ relique
rit locum. Quare perturbato animo & omni ſpe a
miſſa: nunq̃ lacrimas remittis: & vix tue conſulis
ſaluti. Atqui non grauius res humane ferende ſunt
q̃ poſſit animus tolerare: neq̄ virtute dignũ effece
ris: ſi merore diſpereas: & calamitate miſerabili
victum te profitearis. Verũ age nicocles pauliſper

dolore remisso: miseram hominũ vitam considera: & que nostra sit conditio. Singuli ad inumeras nascimur miserias: & quom vita defungimur tum miseri esse definimus. Iocundã autẽ hanc vitam ducimus: eo ꝙ nihil morte grauius opinamur: ut etiaꝫ qui ante nos moriuntur misereamur: quũ minime nos lateat: non multo post idẽ nobis iter necessario conficiendũ. Neqꝫ potius eoꝝ gracia: q̃ nostra lacrimas effundebas. huiuscemodi est humana conditio nicocles: & ad hunc exituꝫ omnes viuimus: nec est reruꝫ omnium que imperiosius humano generi dominetur. Idem fatum mortalium omniũ est: & a nemini mutari potest. Vides ne me tyrannũ quẽ omnes homines violẽtissimũ arbitrantur: & si me omnes violentiorem predicarent: mortem tamen nulla ratione supare: neqꝫ quicq̃ grauius in eaꝫ animaduertere possem: sed ei cedã: quuꝫ ultimus vite dies aduenerit. Atqꝫ vtinã ad hoc etiaꝫ assecuti essemus principatum: non ut meipsum a morte vendicarem: nam fortasse ante prestitutam diem morte dignos nos quispiam dixerit: neqꝫ nos contradicimus: sed ut ab his qui & virtute & moribus q̃ longissima uita digni sunt: fatalẽ arceremus necessitatem. Veꝝ quũ illa in nos non nos in illam tyrannidem exerceamus: equo animo ferenduꝫ est non ea tantũ ratione: ꝙ nihil luctu nostro proficere possumus: sed ꝙ illius animam: si te tanto dolore torqueri senserit: dolituram in morte credibile est. quum te & uita plurimum delectauerit: & que tibi

grata erant incredibili leticia prosecuta sit. Neq̧ ꝑ Iouem tibi soli ꝙ tali vxore priuatus sis: sed & illi q̃ tali viro egre ferendum est. Q̃ igitur neq̧ primus neq̧ solus in hec mala incideris: humana tibi equo animo toleranda persuadeas. si nõ meo exemplo: qui multis & variis calamitatibus agitatus: promptissimo animo mortem expecto: at saltē ꝓpter nature equalitatem: quippe que omĩb9 cõmunis sit: q̃uis a plerisq̧ maiorem ĩ modũ formidetur qui autem eam non iniquiore animo ferunt: hi trãquilliore vita fruuntur.

¶ Sthesicoro poete.

QVod carmina pro clearisthe edideris magna tibi & ĩmortalis gracia habetur. Promptum enim precibus meis te exhibuisti: & singulis argumentis incredibili artificio te accomodasti: & carminis tui elegantia maiorem ĩmodum probata est non mihi dumtaxat: me enĩ omnia sthesicori eque delectant. sed cõpluribus agrigẽtiorũ vna audientibus. Extabunt autem non apud eos tantum qui ea audierunt: & qui in presentia sunt homines: sed in omnium qui post nos futuri sunt memoria. Graciã igitur pro his versibus tibi: ut dixi debeo. meo nanq̧ hortatu: & huius etatis & futuris hominib9 tales musaꝝ cantus largitus es. De me aũt q̃ ꝑ epistolã tuã significasti: per hospitalẽ Iouẽ: ꝑ cõmũes lares: nihil neq̧ ut pessimus sim: neq̧ ut bonus: in

poemate tuo memineris· Mea ſiquidem fortuna ſit ut aures a nomīe meo abhorreant· Scribatur phalaris in ipſo ſtheſicoro : ſiue melior q̄ hoīu3 opinio ferat: ſiue contra habeatur·

¶ Pelopide·

QVod me rogabas ad ſtheſicoru3 nullo pacto ſcribere: neq3 ſi ſcriberem mihi morem gereret: vt in quēpiam vita functum carmen ederet : ſatis gracie ab eo accepiſſe mihi uideor q̄ ī nicoclis uxorem carmen fecerit· Tu igitur quid vis a nobis optato: q̄ non in alienas: ſed in noſtra ſit poteſtate·

¶ Filiabus ſtheſicori·

MEroris veſtri filie quā nā aptiorem uobis cō ſolationem quiſpiā afferat quā virtutē paren tis ſuper quo lugetis? Non·n·lacrimis ſtheſicorus: ſed laudibus proſequendus ē · Equidem nolim om nino vos neq3 mortuos lugere: neq3 plangere : non quin cōiter hi affectus neceſſario omnibus accidāt ſed quoniam miſerorum ſint quorū non mors : ſed vita: uel potius magis debeat deplorari : non ſtheſicori qui tot annos cum ſanctiſſimis diebus in choreis et in cantibus muſarum uixit : cuius nomen in honoribus & laureis īmortale ſeruabit: qd̄ profecto neq3 hac: neq3 veteris etatibus maius futurum ſit: ſiquidē nō alia q̄ īmortalis & oīa continent dei ſorte ſtheſicorus frui mihi videt̄ · Quare magni & clariſſimi pr̄is filie: q̄ tanto parente digna ſint nos ſapere oportet· Nō·n·pa2ꝝ uobis cōtēnendū eſt: vt nō multo eo inferiores efficiami· S3 & nolite felice3

herois sortē deplorare nō breui tātū:sed seculis om nibus beatū·neq; honoꝝ quos illi tanq̄ deo himerē ses decreuerūt:clarissimā gloriā auferatis· Nō·n·il le qꝺ nos certo scimus:egre tulit vrgentis fati nece ssitatem· neq; hi quū clarissimos heroas qui ꝓ glīa occubuerūt:in pulcherrimis cecinisse poematibus. que uobis possessio dignissima sunt: & exempla vi te honestissima· Ipe cū diē suū obiret non pauidus ꝯstitit·Certo nanq; scitote filie quū a nobis captus sthesicorus in nostrā venisset ꝑtātē:nihil qcq̄ for midauit·neq; tanq̄ graue quiddā perpessurus:fra ctus animo est·Quippe qui longe generosior capti uus nobis visus sit q̄ hostis· Victa igitur tyranni dis nostre acerbitas ab eius sapientia est:non ꝙ qc q̄ uellem in eum grauius animaduertere : sed quuȝ cruciatus meos muneri ascribebat ·Ego enim inu meris eum laboribus capere conatus:quū assecutus sum: nihil habui quod mallem: q̄ graciam ei habe re:vt a me beneficium acciperet· Ex quo non debe ri mihi ab eo graciam: ꝙ duodecim euȝ annos:tot enim postea uixit seruauerīȝ: sed ei me arbitror de bere: ꝙ & ad alia nos corroborauit · & solus om nium ut mortem contemneremus effecit·

¶ Teucro·

Captiuoruȝ precia que a thauromenitanis ac cepimus: nō nostra:sed sthesicori gracia red das· viuit enim ille ad eorum usum:qui a nobis ac cepturi sunt beneficium : quū aliud a me petieris·

Verum ei gracia pit: quũ in igratos collocetur.

Filiabus sthesicori.

TS Auromenitani p quibus ad me scribitis mã datum a patre: quũ uita defungeretur: habu isse nulla digni sunt clementia. Hi enĩ ne minimu3 quidem a me offensi: aduersum me bellũ susceperũt Sthesicorus vero non hoc modo quod petitis: ut. s. captiuoꝝ pretia que a thauromenitanis exegimus reddi mandemus: sed quibus etiam supra vires nostras a nobis pmeritus est. licet. n. mortuus nõnullis uideatur: nemo tamen qui recte sentiat: id dixerit. Mihi quide3 sthesicorus viuit: neq3 tantũ apud me thauromenitarũ odium valeat: ut sthesicoro aliquid petenti quod phalaris habeat negetur. Oms nanq3 homines ab illo vinci decet: me autẽ omniũ maxime qui in tot hominũ milibus quot expertus sum: prestantioris animi viderim neminẽ. Nos igitur thauromenitanis pecunias reddi iussimus: neq3 mediussidius hanc patri vestro graciam referre sed ab eo potius accepisse existimamus.

Cresippo.

TEq3 primũ cũ thauromenitanis bellũ iniuste contra nos inferentibus: captios accepto premio liberauimus: eis blãditi sum9. Cõe3. n. grecoꝝ legẽ abrogare noluim9: neq3 cũ postea acceptũ preciu3 reddidimus: ea reddidim9 rõe vt illis bñficiũ impartiremur queadmodũ exprobrasti. Sthesicoro aute3 p filias legato obtempauim9. Thauromenitani igitur mortuo sthesicoro: eoꝝ que a nobis asse

cuti sunt. sibi habendā graciā sciant. Sthesicorus au tem suis moribus. Ego quidez quū multis & mag-nis de rebus ei graciam debere intelligā: neq̧ lega-tionem eius obliuioni mandabo. neq̧ ignoro. quuz p eam hoc a me petit & assequitur. Thauromenita nos quidem pecuniarū beneficium: nos autē huma nitati: quo oīs ꝓrsus nos exptes existimant: testi-moniū accipere.

¶ Himerensibus.

EGo quidem omnia sthesicori gracia facere pa ratus sum: ut tā & si contra ipsa fata arma su mere oporteret de morte contendere non piget. vt diuinū uirū: & a vobis & ceteris hominibus carmi nis elegantia laudatū liberarez. quē sanctissime mu se omnibus pretulerunt vatibus: per quem & can tus & chorece plurimū ualuerunt. Verū animaduer tite ubicunq̧ sepultus sit sthesicorus himerensem esse & suarum virtutum gracia omnis etiam pa-trie ciuis vocabitur. Manebit autem uester: neq̧ mortuum sthesicoruz: sed in poematibus suis: que cum uniuerso orbe cōmunicauit viuere arbitre-mini. Veniat uobis in mentem himerenses apud vos eum genitum: educatum: eruditū: in versibus poematibusq̧ cōsenuisse. Apud cathanios autē: & quidem uolentes nature cessisse. Et in himera tem plū sthesicoro īmortale ꝟtutis eius monumētū con datur. In cathania ꝟo sepulchrū. Sup hoc ut satius vobis uisum fuerit cōsulteť. Neq̧ pecuniis q̄tum nobis erit facultať: neq̧ armis egeř uos arbitremī.

Vnum tamen aduertatis uelim : neq; decori uobis quū siculi sitis : futurū in sicilia ciuitatem capere : neq; si non caperetis tutum· Ceteꝝ nolite sthesicori obitum fletu & planctibus prosequi : neq; illius casu solicitemini· Mortuum nanq; sthesicori corpus ē: nomē aūt ppetuo in uita qdē gloriosum: in memoria aūt beatū seruabit̃· Preterea carmina & varia poematum eius genera: & publice in omnibus templis & priuatim quisq; domi habeat: & hortor & admoneo· Tunc enim vere morietur sthesicorus quū carminū eius monumenta non amplius extiterint· Quāobrem ad alios quoq; homines ea mittenda curetis diligenter non ignari longe maiorem q̄ talem virum tulerit ciuitatem q̄ qui miserit: laudē consecutura·

¶ Alphonso Regi·

QVatuor phalaridis ep̃las quas nup in alio libello inuentas in latinū traduxi· solita clemētia tua accipias oro diue alfonse: qui miro amore: et lr̃as: & litteraꝝ studiosos amplecteris: foues: extollis· Paruū profecto munusculū: non tn̄ ut spero serenitati tue ingratum· In his enī dignam principe liberalitatem· clementiā: animi magnitudinem cognosces· Atq; utinā non primū omnes editas immortali nomini tuo inscriberem· Sed quod factū ē: accusari potius q̄ emendari licet· neq; optionis ulla utilitas est: cuꝫ res in integrū restitui neqt· Veꝝ si serenitati tue studiū meū placer̃ itellexero: qcqd deiceps aggrediar: felicissio nōi tuo libēs dedicabo·

¶ Phalaris Aliphanti & Trasibulo.

QVas mutuo vobis pecunias dedimus: teucro reddidisse dicitis: teucer recepisse negat. Mihi hercle nulla causa est cur aut uobis: aut illi non credam. Vos ei tanq̃ amico reddidisse asseritis. Quã obrem ueritatis ignarus: ne cuippiam uestrũ diffidere videar: ac si acceperim: rões uestras admitto. Atq; utinam potius semp me veritas lateat q̃ fraudem deprehendã. Satius enĩ multarũ pecuniaruꝫ q̃ amicoꝝ dannum arbitror quandoquidẽ necesse est ut re deprehensa: qui mentiendo mihi iniurias intulerunt: ꝑ amicis inimici apud me habeantur.

¶ Paurole filio.

NOn multas ꝑ deos im̃ortales a me pecunias te petere arbitror. sed facultates meas minores sentio q̃ ut filii possim virtuti obtemperare. Sꝫ vtinam in tot quot dicis impẽdas: q̇ si ita facies: amicis potius qui accipiant: q̃ patris liberalitate carebis. quem enim clara procedit largitio: sequitur ut animi sui magnitudine digna possideat. Vbi vo ad agendũ quis prompte accesserit: ei fortune officiosam sepe paratãq; exhibet. Noli igit̃ me quicq̃ veritus huiusmodi uti uerbis: ac suspicari tanq̃ nõ libenter pauca in filiuꝫ conferam: cuius gracia omnia comparaui. Tantũ.n.abest: ut te in amicos liberalitatꝭ reprehendã: ut incredibiliter delectatus te admoneã: q̃ tãta humaĩtate digna sunt sentias: vt nõ solũ in pn̄tia animi tui magnitudinẽ on̄das: sed hac tibi consequente fortũa: eandẽ semp serues

voluntatem. Quod igitur tibi generose paurola damus: libenter damus. & abs te recipimus graciam quũ istũ impẽdendi modũ teneas qui tã bonã spem pre se ferat & virtutem.

¶ Peristheni.

EVboli et eriphandi qui ĩ me cõiurauerũt vxores quas captiuas ad me & tanq̃ perituras misisti: quũ ante hac enixe interimere studuissem: nũc tñ seruandas censui. Admiraris profecto ꝗ meaꝫ in eas irã extinxerĩ. sed si cãm audieris: ꝗ ob incredibilem quandã eaꝝ animi nobilitatẽ: longe magis admiraberis. Nã quũ eas ꝑcõtarer an insidiaruꝫ ĩ me conscie maritis suis fuissent: nõ id modo sed una quoq; cum illis ĩpetum in tyrannũ factu/ras sese asseuerauerũt. Et quũ qua nã mea vel magna uel parua iniuria peterẽ: priuata quidem nulla sed publica dixerũt. Cõmune nanq; esse iniuriã liberã seruire ciuitatem. Rursum quo naꝫ pacto sui in me odii meritum suppliciũ sumerem: interrogata morte rñderunt. Quãobrem qui tanta virtute: & animi magnitudine morerentur: eos viuere & non mori arbitratus peristhenes oportere. & ego iuste peperci. Et tu quicquid cum his cepisti: accersitis earũ necessariis redde. ne ullam accepisse iniuriam conqueri possint.

¶ Euanoro.

ATte & hieremenses oms: ĩmo plurimos sicuti loꝝ nosse arbitror: ꝗ in himera compositis ĩ me insidiis: utpote iustior cõiuratos exupaui. Non enĩ tentati facinoris ĩ templo suo iupiter tã iniqu⁹

iudex extitiſſet: vt iuſte illos rē aggreſſos iiuſtos in
eius tradidiſſet poteſtatē: qui merito ab his fuiſſet
piturus hec nemo aliter exiſtimaret Veꝝ cū audiā
ſtheſicoꝝ egre ferre: ꝙ inſidiarū cām ī ſuā poeſi eu
bolus & eriphandus retulerit: nollem eū ac ſi mihi
id perſuaſerint egre ferre Nam ſi eius poematibus
vt dicunt attendiſſent: nō deſperantis īprobitatis
ſed ſumme bonitatis ꝑmiū accepiſſent.

¶ Franciſcus Arethinus Clar. atq; preſtan. iu
riſcon. Franciſco pelato patauino Regio conſi
liario: Salutem.

SCripſiſti ad me franciſce patauine vir exi-
mie: vt epiſtolas phalaridis quas pauloante
e greco in latinū traduxera3. ad te mitterē. Qua ex
re quanti me faciat humanitas tua oſtendis: qui r̄s
meas licet incultas: pro tua in me beniuolentia: q̄ a
docto ore tuo legerentur dignas duxiſti. Ego autē
& ſi ante acceptas litteras tuas. de his ad te mitten
das cogitaſſem: dediſti tamen ne arrogantie argue
rer: qui eas talem virū mittere auderem. Nūc quū
ſponte tua petas: tam libenti animo ad te mitto ut
nō dare. ſed accipe beneficiū mihi uidear. Nā ſi ſub
tili & perſpicaci iudicio tuo laudabunt̄: eas in me-
diū proferre auſus: docturū iudiciū nō ampli⁹ for
midabo. Vale.

¶ Qui modo notus erat nulli penituſq; latebat:
Nunc phalaris doctum protulit ecce caput.

¶ Nobili In vrbe Maſſana. Per Henricū alding.

¶ Registrum quaternoꝝ & folioꝝ.

Primum vacat.
¶ Francisci
historia
tarquini

Qui docuerat
vestram
te optimum
enim si.

Principatum
creditoribus
dolore affi.

¶ Niusidi
perseuerauerit
partem inter
nium piissime.

Certo scio
nuptiis
desiderium.

Non secus
eam que
animo
grata erant.

F I N I S.

